

ਮੂਲ ਪੁਸਤਕ

ਸੰਪੂਰਨ ਸਮਾਧਾਨ

ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਅਨੁਵਾਦ

ਮੁਕੰਮਲ ਹੱਲ

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ

ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਆਰਥਿਕ, ਸਮਾਜਿਕ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਵਸਥਾ

ਲੇਖਕ: ਪ੍ਰੇਮਜੀਤ ਸਿਰੋਹੀ, ਸੰਪਾਦਨ: ਅੰਬਰੀਸ਼ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਅਨੁਵਾਦ: ਉੱਕਾਰ ਸਿੰਘ

ਯੂਨੀਵਰਸਲ ਲਾਇਫ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ

www.universallifemanagment.org

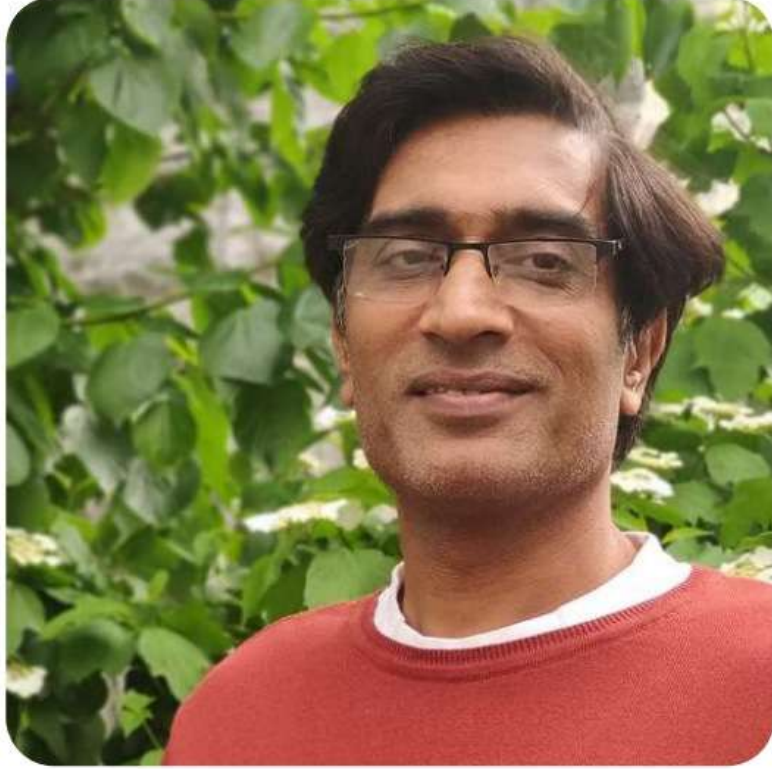
ਸਾਰੀਆਂ ਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਸੁੱਖ ਸਮਰਿੱਧੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ

**ਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੁੱਖ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ
ਤੇ ਸੱਤਾ ਦੀ ਤਾਕਤ 24/7 ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੋਲ**

ਇਹ ਈ ਪੁਸਤਕ ਮੁਕੰਮਲ ਹੱਲ ਪੰਜਾਬੀ
(ਸੰਪੂਰਨ ਸਮਾਧਾਨ ਹਿੰਦੀ ਭਾਸ਼ਾ) ਪੁਸਤਾਕ ਨੂੰ
ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ
ਸਾਡੀ ਵੈਬਸਾਈਟ ਤੋਂ ਮੁਫਤ ਪੀ ਡੀ ਐਫ
ਡਾਉਨਲੋਡ ਕਰੋ ।

WWW.UNIVERSALLIFEMANAGEMENT.ORG

ਪ੍ਰੋਮਜੀਤ ਸਿਰੋਹੀ

ਸੰਸਥਾਪਕ : ਯੂਨੀਵਰਸਲ ਲਾਇਫ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ

ਪ੍ਰੋਮਜੀਤ ਸਿਰੋਹੀ ਇੱਕ ਬੁਲਾਰੇ, ਲੇਖਕ, ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਅਤੇ ਆਤਮ ਗਿਆਨੀ ਹਨ। ਉਹ ਯੂਨੀਵਰਸਲ ਲਾਇਫ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਵੀ ਹਨ। ਇਹ ਸੰਸਥਾ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਆਪੀ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦਾ ਹੱਲ ਕੱਢਣ ਲਈ ਬੁਧੀਜੀਵੀਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ (ਥਿੰਕ ਟੈਂਕ) ਹੈ। ਪ੍ਰੋਮਜੀਤ ਸਿਰੋਹੀ ਜੀ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਮੁਕੰਮਲ ਹੱਲ - (ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸਮਾਜਿਕ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਆਰਥਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ) ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਭਰਪੂਰ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ । ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਆਖਿਆ ਸਹਿਤ ਚਰਚਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੰਚਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਕੇ, ਇਸ ਮੁਕੰਮਲ ਹੱਲ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਰਚਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਸ਼ਾਸਤਰ, ਸਮਾਜ ਸ਼ਾਸਤਰ, ਦਰਸ਼ਨ ਸ਼ਾਸਤਰ, ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਚਰਚਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਲੱਖਣ, ਮੇਲਿਕ ਅਤੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਪਰੰਪਰਾ ਵਿੱਚ ਅਣਸੁਣੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

WWW.UNIVERSALLIFEMANAGEMENT.ORG

ਉੱਕਾਰ ਸਿੰਘ

ਸੰਸਥਾਪਕ ਯੂ ਐਲ ਐਮ ਪੰਜਾਬ, ਕੰਟੈਂਟਕ੍ਰੇਟਿਵ, ਪੋਸਟਰ ਡਿਜ਼ਾਈਨਰ

ਇਹ ਇੱਕ ਕੰਟੈਂਟ ਕ੍ਰੇਟਿਵ, ਪੋਸਟਰ ਡਿਜ਼ਾਈਨਰ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਬਦਲਾਅ ਚਿੰਤਕ ਹਨ। ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਵਿਵਸਥਾ ਅਧਾਰਿਤ ਹੱਲਾਂ ਦਾ ਮੁਕੰਮਲ ਰੋਡ ਮੈਪ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁਸਤਕ ਸੰਪੂਰਨ ਸਮਾਧਾਨ (ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸਮਾਜਿਕ ਆਰਥਿਕ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਵਿਵਸਥਾ) ਦਾ (ਮੁਕੰਮਲ ਹੱਲ) ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਸੰਪਰਕ ਵਾਸਤੇ ਨੰਬਰ : 8437823513

WWW.UNIVERSALLIFEMANAGEMENT.ORG

ਵਿਸ਼ਾ ਸੂਚੀ

01. ਇੱਹ ਨਵੀਂ ਮੁਕੰਮਲ ਹੱਲ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਕੀ ਹੈ?
02. ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਦੋ ਹਿੱਸੇ : ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਗਮੀ
03. ਜੀਵਨ ਦਾ ਮਕਸਦ ਆਨੰਦ ਲੈਣਾ ਹੈ।
04. ਜੀਵਨ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।
05. ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸਾਡੇ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ।
06. ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ?
07. ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਚੰਗੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਊਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।
08. ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕਮੀ ਕਿਉਂ ਹੈ ?
09. ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਵਾਲੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਦੇ ਗਲਤ ਨਤੀਜੇ
10. ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਕਿਸਮ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੁਦਰਾ ਆਰਥਿਕਤਾ
11. ਮੁਫਤ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ
12. ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ
13. ਲੋੜੀਂਦੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ
14. ਉਤਪਾਦਾਂ, ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ
15. ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ
16. ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ
17. ਕਮੀ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ
18. ਕਮੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਨਤੀਜਾ
19. ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਅਤੇ ਬਜ਼ਾਰਵਾਦ ਦਾ ਨਤੀਜਾ
20. ਮਨੁੱਖੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਸੀਮਤ ਹੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ
21. ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ
22. ਲਿੜਾਈ ਕਰਨਾ ਵੀ ਇੱਕ ਮਾੜੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਹੀ ਨਤੀਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
23. ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ ਬਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸਾਡਾ ਮੂਲ (ਕੁਦਰਤੀ) ਸੁਭਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ
24. ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਰੁਚੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਵਿਸ਼ੇ ਸੂਚੀ

25. ਖੁਸ਼ੀ ਕੀ ਹੈ ?
26. ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ
27. ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਭੋਗਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
28. ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਪੱਧਰ
29. ਨਿੱਜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਚਾਰ ਪੱਧਰ
30. ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਕਿਸਮਾਂ
31. ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਸੰਦ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਪੱਧਰ
32. ਹਰ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਆਪਣਾ (ਹੱਦ) ਫਰੇਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
33. ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰ ਕੀ ਹੈ?
34. ਨਵਾਂ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁਕਤ ਹੈ
35. ਦੌਲਤ ਦੀ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਮਾਲਕੀ ਨਹੀਂ
36. ਨਵੀਂ ਆਰਥਿਕਤਾ ਕੇਂਦਰੀ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਹੈ
37. ਹਰੇਕ ਕੋਲ ਇੱਕ ਡਿਜੀਟਲ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਹੋਵੇਗਾ
38. ਤੁਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਪੈਸੇ ਦੇ ਮੰਗ (ਆਰਡਰ) ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ
39. ਸਾਰੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਕਰਕੇ ਆਰਥਿਕ ਟੀਚੇ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ
40. ਨਾਗਰਿਕ ਆਪਣੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਪੋਰਟਲ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ ਹਨ
41. ਕੀਮਤਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ, ਪਰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਰਹੇਗਾ
42. ਨਿੱਜੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ
43. ਸਾਰੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦਾ ਮੁੱਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ
44. ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ
45. ਆਰਥਿਕ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਦਾ ਆਧਾਰ
46. ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਮੁੱਖ ਸਮੱਸਿਆ
47. ਕੀਮਤਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਆਰਥਿਕ ਫੈਸਲੇ ਕਿਵੇਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ?
48. ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ?
49. ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਰੇਟਿੰਗ

ਵਿਸ਼ਾ ਸੂਚੀ

50. ਕੀ ਲੋਕ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਉਤਪਾਦਨ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇ ?
51. ਕੁਝ ਉਤਪਾਦ/ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਗੀਆਂ
52. ਇੱਕੋ ਮਿਆਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰ
53. ਅਸਲੀ ਲੋਕ ਤੰਤਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ
54. ਨੀਤੀ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ
55. ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ
56. ਸਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ
57. ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਗੇ ?
58. ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ
59. ਰੋਸ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ
60. ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੰਵਾਦ ਮੰਚ
61. ਕੰਮਾਂਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵੰਡ
62. ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਵੰਡ
63. ਚੋਣਾਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ
64. ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਪ੍ਰਬੰਧ
65. ਅਰਾਮਦਾਈਕ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਵਾਤਾਵਰਣ
66. ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਅਤੇ ਜਲਵਾਯੂ ਤਬਦੀਲੀ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ
67. ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹਰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇਹ ਨਿੱਜੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ
68. ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕੋਈ ਮਨੋਰਥ ਜਾਂ ਵਿਧੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ
69. ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ
70. ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਆਪਸੀ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸੱਚਾ ਹੋਵੇਗਾ
71. ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਕਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਝੱਲਣੇ ਪੈਣਗੇ
72. ਲੰਬੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਸੁਹਾਵਣਾ ਸਿਹਤਮੰਦ ਜੀਵਨ

1

ਮੁਕੰਮਲ ਹੱਲੂ (ਸੰਪੂਰਨ ਸਮਾਧਾਨ) ਕੀ ਹੈ ?

ਮੁਕੰਮਲ ਹੱਲੂ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਸੁਨਹਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਆਪੀ ਵਿਵਸਥਾ, ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸਮਾਜਿਕ-ਆਰਥਿਕ-ਰਾਜਨੀਤੀ ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਈਕੋ-ਸਿਸਟਮ (ਮਨੁੱਖ, ਹੋਰ ਜੀਵ-ਜੰਤੂਆਂ ਸਮੇਤ, ਜੈਵਿਕ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਜੈਵਿਕ ਪਦਾਰਥ ਆਦਿ) ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਛੋਟਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਜਾਂ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁੱਖੀ ਤੇ ਉੱਤਮ ਬਣਾਉਣ। ਬਲਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਆਪਕ ਹੱਲੂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੁੱਚਾ ਜੀਵਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਠੀਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਆਪਕ ਹੱਲੂ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

2

ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਦੋ ਪਹਿਲੂ ਹਨ ਖੁਸ਼ੀ ਤੇ ਗਮੀ

ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਦੋ ਪਹਿਲੂ ਹਨ, ਇੱਕ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਗਮੀ, ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਨ। ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਤੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੁੱਝ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਨ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਕੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਜਿਆਦਾ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਬੁਝ ਕੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਦੁੱਖ ਪੈਦਾ ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਧਦੀ ਹੀ ਜਾਵੇ।

3

ਜੀਵਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੁੱਖਾ ਨੂੰ ਭੋਗਣਾ ਹੈ ।

ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਲੋੜਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ । ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਹੀ ਲਈ ਜੀਉਂਦੇ ਹਾਂ । ਜੀਵਨ ਦਾ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਪੂਰਤੀ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਹੈ । ਜੇਕਰ ਸਾਡੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਅਪੂਰੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਕਲੀਫ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੁੱਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ । ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦੁੱਖੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣਾਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ । ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਛੂਹਵੇ ਵੀ ਨਾ । ਬਿਨਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

4

ਜੀਵਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

ਅਸੀਂ ਇਕੱਲੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ । ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਅਤੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ

ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਵਿਵਸਥਾ ਬਹੁਤ ਸਿਆਣਪ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੁੱਖਾ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ । ਸਧਾਰਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਿਸਟਮ

ਉਹ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ ਜੋ ਲੋਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਏ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ।

5

ਮੋਜੂਦਾ ਵਿਵਸਥਾ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

ਨਾਕਾਫੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਕਾਰਨ ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਵਸਥਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਲੋਕ ਜੋ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਜੋ ਉਹ ਅਨੁਭਵ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਲੋਕ, ਜੋ ਕਿ ਸਭ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਘਾਟ ਸਾਡੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਦੇਖੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਤੀਜੇ ਸਵੈ-ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ। ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਪਨਾਏ ਗਏ ਸਮਾਜਿਕ-ਆਰਥਿਕ--ਰਾਜਨੀਤਕ ਮਾਡਲ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਕਲੇਸ਼ ਦਾ ਮੂਲ ਕਾਰਨ ਹੈ।

6

ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼

ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਦੋ ਉਦੇਸ਼ ਹਨ ।
ਇੱਕ ਹੈ ਦੁੱਖ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨ
ਨੂੰ ਸਿਸਟਮ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ
ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ
ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ । ਦੁੱਖ
ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ
ਇਹ ਜਨਮ ਨਾ ਲੈ ਲਵੇ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੁੱਖ
ਜਾਂ ਤਕਲੀਫ ਮਹਿਸੂਸ ਨਾ ਹੋਵੇ । ਇਸ ਤੋਂ
ਇਲਾਵਾ ਉਹ ਕਾਰਨ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨੇ
ਜੋ ਸੁਖ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ
ਹੋਣ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀਆਂ
ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕੀਏ ।

ਮੌਜੂਦਾ
ਸਿਸਟਮ
ਨਾਕਾਫ਼ੀ
ਕਿਉਂ ਹੈ ?

?

?

?

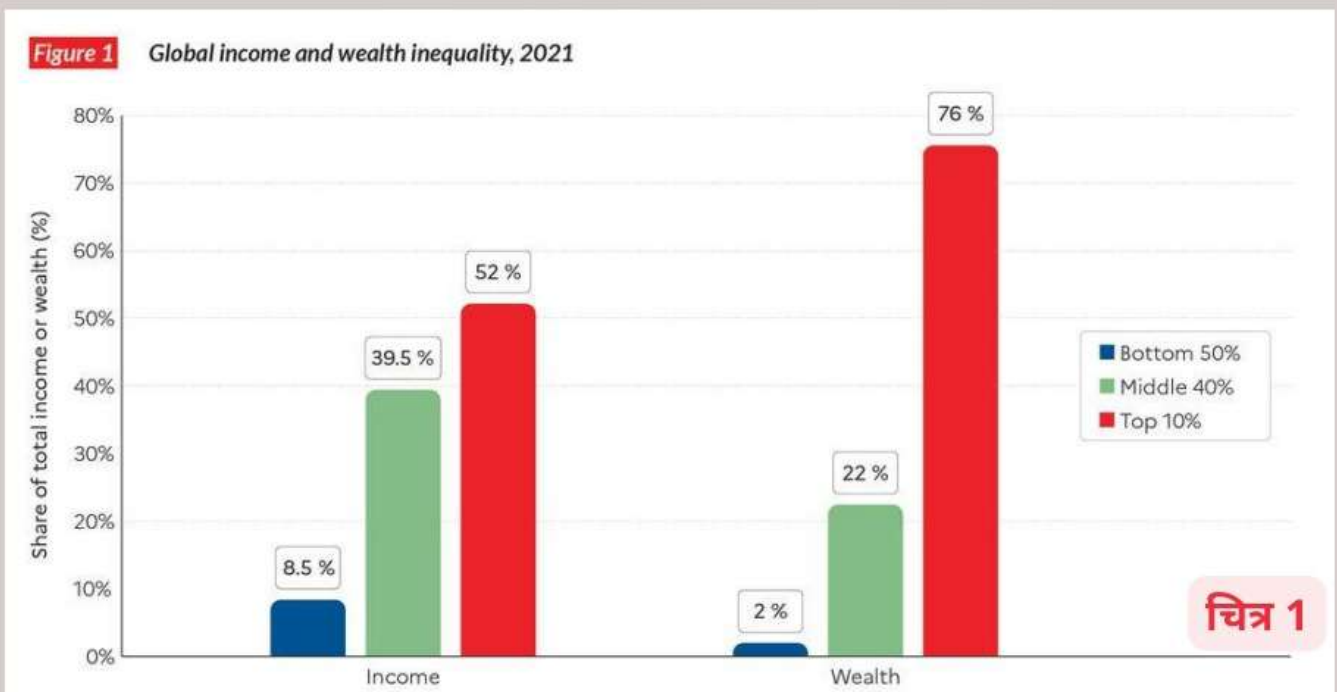
?

?

?

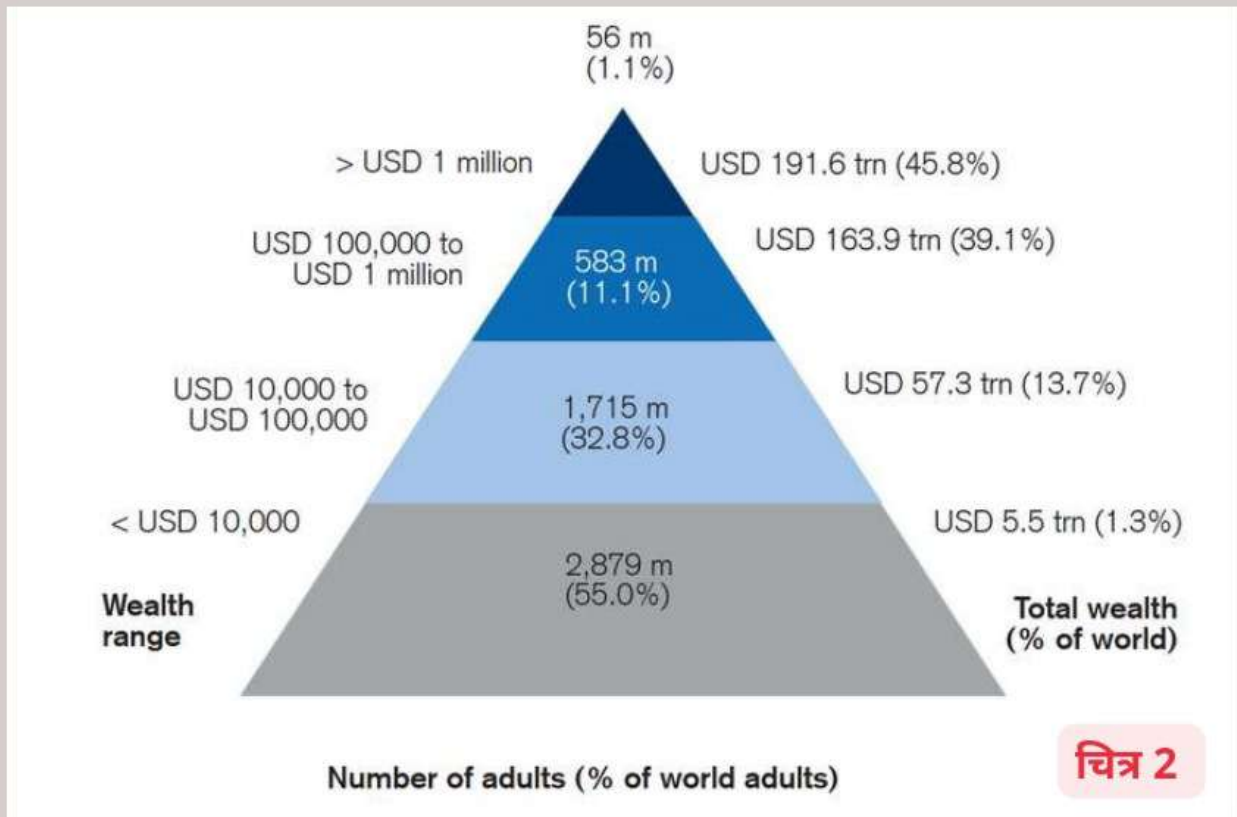
7

**ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕਮੀ
ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਚੰਗੇ ਜੀਵਨ
ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।**

ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਦੇ 10% ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੁਲ ਆਮਦਨ ਹੈ ਉਹ ਗਲੋਬਲ ਆਮਦਨ ਦਾ 52% ਬਣਦੀ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਰੀਬੀ ਵਿਚ ਅੱਧੀ ਆਬਾਦੀ ਇਸ ਦਾ 8.5% ਕਮਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਔਸਤਨ, ਗਲੋਬਲ ਆਮਦਨ ਵੰਡ ਦੇ ਚੋਟੀ ਦੇ 10% ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹੈ (USD122,100), ਜਦਕਿ ਗਲੋਬਲ ਆਮਦਨ ਵੰਡ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਗਰੀਬ ਅੱਧਿਓਂ ਵੱਧ ਅਬਾਦੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ (USD3,920) ਕਮਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਚਿੱਤਰ 1)।

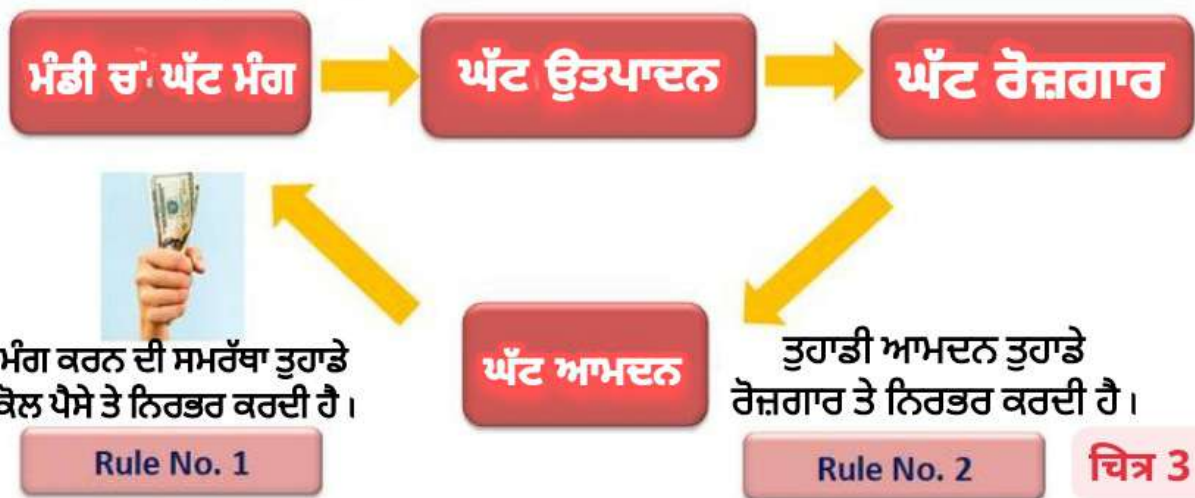
Source: James Davies, Rodrigo Lluberas and Anthony Shorrocks, Credit Suisse Global Wealth Databook 2021

ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਚੋਟੀ ਦੇ 1% ਅਮੀਰ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਕੋਲ ਕੁੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ 45.8%, ਜਦਕਿ ਹੇਠਾਂ ਵਾਲੇ 55% ਗਰੀਬਾਂ ਕੋਲ ਸਿਰਫ 1.3% ਹੈ (ਚਿੱਤਰ 2) ।

8

ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਪੈਸਾ ਘੱਟ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?

ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਸਮਸਿਆਂ

ਸਾਡਾ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਦਾ ਤਜਰਬਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। (ਨਿਯਮ ਨੰ. 1)। ਇਸ ਲਈ ਜਿਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦ ਸ਼ਕਤੀ ਪੈਸੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਇੰਨਾ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਣ। ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਲੋੜ ਮੁਤਾਬਿਕ ਖਰੀਦ ਕੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰ ਸਕਣ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਘੱਟ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਅਸਲੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਬਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਾਂ

ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੈਸਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹਰ ਐਸ਼ੇ-ਆਰਾਮ ਹੁੰਦਾ। ਵਧੇਰੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਰੀਦ ਕੇ ਅਸੀਂ ਵਧੇਰੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਜੀਉਂਦੇ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਆਬਾਦੀ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣ ਲਈ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪੈਸਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਮੀਰ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅਸਲੀ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਮੰਗਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਪਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਬਜ਼ਾਰ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਪੂੰਜੀਪਤੀ ਉਤਪਾਦਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ ਉਤਪਾਦਨ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵਿਕਾਸ ਦਰ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਬਾਜ਼ਾਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਵਧਦਾ ਤਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਕਦੇ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਕਦੀ ਵੀ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕੇਗਾ। (ਨਿਯਮ ਨੰ. 2)। ਕਿਉਂਕਿ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਹੀ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਰੋਤ ਹੈ। ਕਾਫ਼ੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਇਹ ਦੁਸ਼ਟ ਚੱਕਰ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੀਤੀ ਕਰਕੇ ਪੈਸਾ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਸੀਮਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮ ਆਰਥਿਕਤਾ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਰਖਦਾ ਹੈ। ਉਤਪਾਦਾਂ/ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਯੋਗ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪੈਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਘੱਟ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਆਬਾਦੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕੁ ਲੋਕ ਹੀ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਆਮਦਨ ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ, ਕਨੂੰਨੀ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ, ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਕਾਰਕਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵਿਕਾਸ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਰਥਚਾਰੇ ਦੇ ਮੂਲ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਮੂਲ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਤਪਾਦਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਪਣੀ ਆਮਦਨ ਅਨੁਸਾਰ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ (ਤੁਹਾਡੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ)। ਪਰ ਬੈਂਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਵਾਪਸ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਖਰਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਬੱਚਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਬਚਾਵੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤਾ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਨਾਗਰਿਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋਣ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੰਗ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਇਸ ਲਈ, ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦੇ। ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਨਾਗਰਿਕ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਕਮਾ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ। (ਚਿੱਤਰ 3 ਦੇਖੋ)। ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੀਤੀ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਗਹਿਰਾਈ ਨਾਲ ਵੇਖੀਏ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਸਾਡੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਪੈਸੇ 'ਤੇ ਟਿਕੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਆਰਥਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੰਗ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਦੇ ਵੀ ਲੋੜੀਂਦਾ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ।
ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੰਨੇ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ
ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਮੰਗ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਤੇ

ਵਿਕਾਸ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕੋਣ ਦੁਆਰਾ ਰੁਕਾਵਟ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ।
ਇਸ ਲਈ ਮਾਨਵ ਸਮਾਜ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਮੌਜੂਦਾ ਡਿਜ਼ਾਈਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਦੇ ਵੀ
ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ।

ਅਜਿਹੀ ਅਰਥ-ਵਿਵਸਥਾ ਕਾਰਨ ਜਨਤਾ ਦੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ
ਬਾਹਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਇਹ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਲਈ ਗਰੀਬੀ ਅਤੇ
ਗਰੀਬੀ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਰੱਖੇਗੀ

ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ । ਅੱਜ ਤੱਕ ਅਰਥ
ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਮੰਗ, ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਵੰਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ
ਜੋੜਿਆ ਹੈ । ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਦਰਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਜੰਗਲੀ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ
ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਮੰਗ ਹੈ (ਜੋ ਪੈਸੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ
ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਮੰਗ

ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਪੈਸਾ ਸਾਡੇ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ । ਸਰਕਾਰਾਂ
ਅਤੇ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਆਰਥਿਕ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ
ਸਾਰੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਇਸ ਬੁਨਿਆਦੀ
ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ, ਅਸੀਂ ਆਰਥਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਜੜ੍ਹ ਤੋਂ ਦਬਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ।
ਇਹ ਮੁੱਖ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਮਾੜੇ
ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਗਰੀਬੀ ਵਾਲਾ ਆਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੈ ।
ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਸਮਰਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਮੀਰ ਲੋਕ ਵੀ ਇਸ ਆਰਥਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅੰਦਰ
ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪੈਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਭਾਵਨਾ,
ਖੂਬਸੂਰਤ ਰਿਸ਼ਤੇ, ਮਿਲਾਵਟ ਰਹਿਤ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵਿਕਸਤ ਸੱਭਿਆਚਾਰ
ਨਹੀਂ ਖਰੀਦਕੇ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੈ ਜਿਸ ਮਹੋਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ।

9

ਮੋਜੂਦਾ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਵਾਲੇ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਮਾੜੇ ਨਤੀਜੇ

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਾਰੀ ਆਰਥਿਕਤਾ 10-20% ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਰਾਮ ਲਈ ਬਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੱਟ ਆਮਦਨ ਨਾਲ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਗਰੀਬ ਹੋ ਕੇ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਆਰਥਿਕਤਾ ਚੱਲਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਦੇਸ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਖੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਜਦ ਤੱਕ ਇਸ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਕੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਗਰੀਬੀ ਦਾ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਜਦੋਂ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਘਾਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਨਾਲ ਜੀਅ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਇਹ ਹੀ ਤਰੀਕਾ ਚਲਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਜ਼ਾਰ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਏ, ਵਟਾਂਦਰੇ ਦਾ ਮਾਧਿਅਮ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਮੂਲ ਆਧਾਰ ਹਾਲੇ ਵੀ ਉਹੀ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤਾ ਪੈਸਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੁੱਝ ਕੁ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਨਤਾ ਗਰੀਬੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਮਾੜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਹੈ।

ਇਹ ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰ ਹੀ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਗਰੀਬੀ ਲਈ ਕੋਈ ਨੇਤਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ, ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇਸ਼ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ, ਅਮੀਰ ਉਦਯੋਗਪਤੀ ਸਾਡੀ ਗਰੀਬੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਵੀ ਆਪਣੀ ਗਰੀਬੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਵੀ 10% ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ 90% ਲੋਕ ਗਰੀਬੀ ਵਿੱਚ ਜੀਣਗੇ। ਇਹ ਸਾਡੀ ਆਰਥਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਹ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।

ਇਹ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੈਸੇ ਲਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਅਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਮੈਂਬਰ ਵਿਚਕਾਰ ਮਤਭੇਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖਟਾਸ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਮੈਂਬਰ ਇੱਕ ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਤੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਘੱਟ ਆਮਦਨ ਵਾਲੇ ਕਾਮੇ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹਨ। ਨੌਕਰੀ ਪੇਸ਼ਾ ਕੁਝ ਕੁ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਮਦਨ ਹੈ। ਉੱਚ ਆਮਦਨੀ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਅਹੁਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀ ਈ ਓ ਅਤੇ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਮੈਨੇਜਰ। ਕੇਵਲ ਉਹ ਹੀ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀਆਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੁਵਿਧਾ ਨਾਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵੀ ਇਹੀ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਉਹਨਾਂ ਸੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਯਤਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।

ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੇਰੋਜ਼ਗਾਰੀ ਆਰਥਿਕ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਲੋਕ ਅਨੈਤਿਕ ਵਿਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਡਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦੇਣਗੇ। ਜੇ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੜਾਈਆਂ ਵੀ ਪੈਸੇ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਗਰੀਬੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਪਾਸੇ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਲੋਕ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਨ। ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਸਮਾਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਕੰਮੇ ਅਤੇ ਮਾਮੂਲੀ ਸਮਝੇਗਾ।

ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਵਾਲਾ ਤਰੀਕਾ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਡਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈਆਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੀ ਸਭ ਦੁਖਾਂ ਦਾ ਮੂਲ ਹੈ। ਇਹ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਆਦਰਸ਼ ਧਰਤੀ ਦੇ ਤਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਸਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਆਰਥਿਕਤਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਦੀ ਮੰਗ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਟੈਕਸਾਂ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਮਾਲੀਆ ਕਿਵੇਂ ਕਮਾ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਮਾਲੀਆ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਜਨਤਕ ਸਹੂਲਤਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵੀ ਮਾੜੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਕਰਕੇ ਗਰੀਬ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਦਾ
ਸਹੀ ਹੱਲ
ਕੀ ਹੈ ?

10

ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਬਿਨਾਂ ਪੈਸੇ ਵਾਲੀ ਅਰਥ ਵਿਵਸਥਾ

ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਗੈਰ-ਮੁਦਰਾ, ਬਾਜ਼ਾਰ ਰਹਿਤ ਅਰਥ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਵਟਾਂਦਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਇਹ ਕੋਈ ਤੋਹਫ਼ਾ ਆਰਥਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਮਾਡਲ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਆਰਥਿਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ-ਕਰਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਰਾਹੀਂ ਮੰਗ ਇਕੱਠੀ ਕਰਕੇ ਉਸ ਮੁਤਾਬਿਕ ਉਤਪਾਦਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਹੀ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਰਾਹੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਰਥਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਸਿਸਟਮ ਮੰਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਵੀਕੇਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ ਹੈ ਪਰ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ, ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀਕਰਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਧਰ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਮੰਗ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹੇ ਹਾਂ।

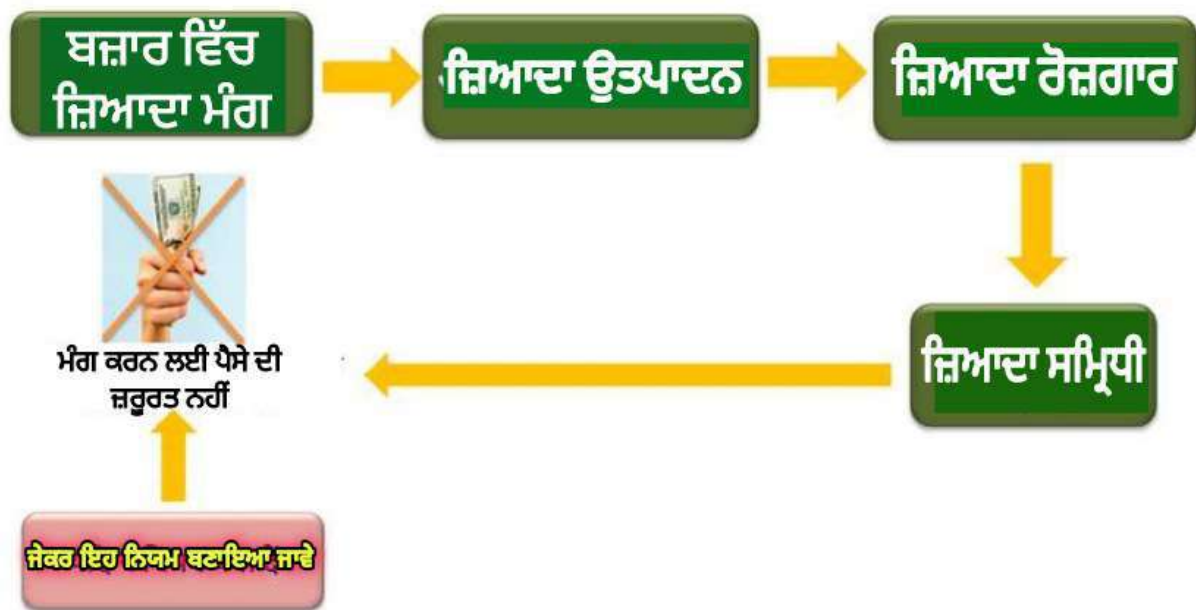
ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਬਜ਼ਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਪੈਸੇ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਪੈਸਾ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ 25 ਤੋਂ 50 ਸਾਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ

ਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਬਾਲਗ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਗੇ। ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਯੋਗਦਾਨ ਲਈ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਵੱਖਰਾ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਰੇਕ ਪੈਸੇ ਲਈ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਭ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣੇ ਉਤਪਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ ਨਿਯੰਤਰਣ ਪੋਰਟਲ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰ ਸਕਣਗੇ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਉਤਪਾਦ/ ਸੇਵਾ ਦਾ ਕੋਡ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਨੀਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਉਤਪਾਦਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਤਰਾ ਸੰਭਾਵਿਤ ਮੰਗ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਅਸਲੀ ਮੰਗ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕਤਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੰਗ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਵ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕਾਰਖਾਨੇ ਲਈ ਕਾਰਾਂ, ਮਸ਼ੀਨਾਂ, ਸੜਕਾਂ, ਆਵਾਜਾਈ ਆਦਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਵ ਮੁਢਲੇ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਸ ਸਾਰੇ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਵੰਡ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਡੇ ਥੋੜੇ ਜਿਹੇ ਬਦਲਾਅ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਵ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ।

ਨਵੇਂ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਫ਼ਾਇਦਾ

ਇਸ ਪੁੰਨ ਦੇ ਚੱਕਰ ਕਾਰਨ ਹਰ ਕੋਈ ਵਧੀਆ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਭਰਿਆ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾ ਸਕਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਮਰੱਥੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਲੋਕਾਂ ਹਕੀਕਤ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਤਾਂ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਹਰ ਕੋਈ ਸਮਾਜ ਦਾ ਸਹਿ-ਰਚਨਾਕਾਰ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਨਵੇਂ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਅਗੇ ਦਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

**ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਲਈ
ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਿਵਸਥਾ
ਕੀ ਕੀ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇਵੇਗੀ ?**

11

ਮੁਫ਼ਤ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਣਗੇ ।
25 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ
ਕਿਸੇ ਫੀਸ ਦੇ ਇੱਕ ਆਰਾਮ ਦਾਈਕ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪੂਰੀ
ਵਿਵਸਥਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ । ਕੁਝ ਸਾਧਾਰਨ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਕਰਨ
ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ
ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਵਾਸਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹੁਨਰਾਂ ਦੀ ਮੁਫ਼ਤ ਸਿਖਲਾਈ ਮਿਲੇਗੀ ।
ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਆਰਥਿਕ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ।
ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ
ਅਤੇ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਹੋਵੇ । ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ
ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੇਲੇ ਕੋਈ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕੀ ਪਸੰਦ ਹੈ ਅਤੇ
ਕਿਨਾਂ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਉਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਹੀ ਅਧਿਐਨ ਕਰੇਗਾ ।
ਇਹ ਸਾਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੀ ਸਹਿਜ ਅਤੇ
ਪਸੰਦ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰੇਗੀ ।

12

ਇੱਛਾ ਵਾਲੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

ਪੂਰੀ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁਨਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਬੇਰੋਜ਼ਗਾਰੀ ਦਾ ਸੰਕਟ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਇੱਛਾ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਰੁਚੀ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। 25-50 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਪੂਰਾ ਫ਼ਾਇਦਾ ਲੈਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਤੇ ਯੋਗਤਾ ਮੁਤਾਬਿਕ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਚੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ।

ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨੌਕਰੀ 25-50 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। 50 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਯੋਗ

ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ-ਇੱਛਤ ਕੰਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲਈ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਉਮਰ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਵਿੱਚ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਇੱਕ ਕਰਮ ਚੁਣਨਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ

ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਉਤਪਾਦ ਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਅਬਾਦੀ ਜਿਵੇਂ ਬੱਚਿਆਂ, ਅਲੁੜ, ਬਜ਼ੁਰਗ, ਬੀਮਾਰ ਲੋਕ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕੰਮ

ਕੀਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਮਿਲੇਗੀ।

13

ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਇੱਛਾ ਵਾਲੇ ਉਤਪਾਦ ਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਮੈਂਬਰ ਹਰ ਮੈਂਬਰ, ਚਾਹੇ ਬੱਚਾ, ਬੁੱਢੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ, ਪਤੀ, ਪਤਨੀ, ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਿਸਟਮ ਤੋਂ ਸਿੱਧੇ ਹੀ ਮੰਗਣਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੰਗਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਪਨਾਏ ਗਏ ਆਰਥਿਕ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਹੈ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਜ਼ਾਰ ਜਾ ਕੇ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗ਼ਲਤ ਸਿਸਟਮ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਨਵੀਂ ਆਰਥਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ (ਪੈਸੇ ਦੀ) ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਿਸਟਮ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗੀ।

14

ਉਤਪਾਦਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੋਗਣ ਦਾ ਹੱਕ

ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਰੇ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਬਰਾਬਰ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਿਸਟਮ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪੋਰਟਲ 'ਤੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਕੇ ਉਤਪਾਦਾਂ/ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਉਤਪਾਦ/ਸੇਵਾ ਲਈ ਮੰਗ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਸਿਸਟਮ ਮੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਉਤਪਾਦਨ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾ ਦੇਵੇਗਾ।

ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਲਈ ਜਨਤਕ ਸਹੂਲਤਾਂ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਇਸ਼, ਸੜਕਾਂ, ਬਿਜਲੀ, ਪਾਣੀ, ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ, ਪਾਰਕ, ਸਟੇਡੀਅਮ, ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ, ਹੈਲਥ ਕਲੱਬ ਆਦਿ ਵਰਗੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ।

15

ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

ਅੱਜ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸੱਤਾ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਾਮ ਤੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਚੁਣਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ। ਮੁਕੰਮਲ ਹੱਲ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਮੁਤਾਬਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਾਲਾ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 24x7 ਜਨਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਹੋਣਗੇ। ਕਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਰਹੇਗੀ। ਇਹ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨੇਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਨੇਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਸਿਰਫ਼ ਖੋਜ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਰਹੇਗੀ।

16

ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

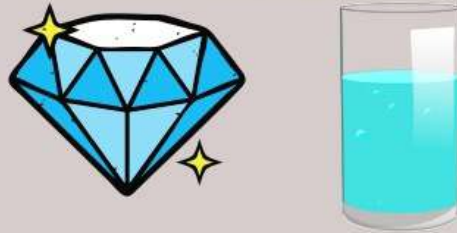

ਹਰ ਨਾਗਰਿਕ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਸਥਿਤੀਆਂ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤੀਮ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ, ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ, ਸਹਾਇਤਾ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਰਾਹੀਂ ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸੁਚੱਜੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾਲ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਜੀਵਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖੀ ਕਲੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜੜ੍ਹ ਤੋਂ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

**ਕੀ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ
ਸਾਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ
ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ?
ਕੀ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ
ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ?**

17

ਕੁਦਰਤੀ ਸੋਮਿਆਂ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

ਕਮੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਆਰਥਿਕ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ । ਇਹ ਨਿਯਮ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖੀ ਲੋੜਾਂ ਲਗਭਗ ਬੇਅੰਤ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਸਾਧਨ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਨ । ਕਮੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਕਾਰਨ ਉਹ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ । ਦੁਰਲੱਭਤਾ ਅਤੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਵਿਕਲਪਕ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਅਹਮਿਅਤ ਹੈ । ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਵਿਸ਼ਾ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਅਤੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਧੀਨ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ।

ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ, ਭਰਪੂਰਤਾ ਜਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਉਪਲਬਧ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਖੋਜੀ ਹੋਈ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦਾ ਆਧਾਰ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਸਾਡੀ ਖੋਜ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ । ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਉਪਯੋਗਤਾ ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦੀ ਹੈ ।

18

ਕਮੀਂ ਵਾਲੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ

ਕੀ ਕਮੀਂ ਅਟੱਲ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਸਿਰਫ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਹੈ?

ਕਮੀ ਦਾ ਨਿਯਮ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਪਾਰ-ਬੰਦ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਬਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਤੇ ਕੰਟਰੋਲ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਜ਼ਾਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਕੀਮਤ

ਸਿਸਟਮ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਕੀਮਤ ਵਿਧੀ ਖੁਦ ਹੀ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲ ਵੰਡ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਸਗੋਂ ਇਹ ਨਕਲੀ ਕਮੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਲਈ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਲਾਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ, ਕੁਝ ਕੁ ਲੋਕ ਹੀ ਸਮਿਧੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਉਣਗੇ, ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਫਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਬੇਰੋਜ਼ਗਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੀਮਤ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਤਰਕਹੀਣ ਹੈ ਕੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਕੀ ਮਿਲੇਗਾ?

ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੋਕ ਵਧੀਆ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਤੀਤ ਕਰਨ ਦਾ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ
ਚੁੱਕ ਸਕਦੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਘੰਟਿਆਂਬੱਧੀ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਵੀ ਕਰਦੇ
ਹਨ।

ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ ਅਤੇ
ਵਧੀਆ ਵਸਤੂਆਂ ਤੇ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣ
ਕਰਕੇ ਖਰੀਦ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।

ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਸੇਵਾ
ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਹਿੰਗੀ ਹੈ
ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਕੇ ਧਰਤੀ ਦੇ
ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਲਵਾਯੂ
ਤਬਦੀਲੀ ਸਾਡੀ ਸਭਿਅਤਾ ਲਈ ਵੱਡਾ ਖ਼ਤਰਾ ਬਣ ਗਈ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਬਜ਼ਾਰ ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ
ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜੀਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ
ਸਿਰਫ਼ ਮਾੜੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਹੈ। ਬਹੁਤੇ ਲੋ

ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਅਤੇ ਬੇਅੰਤ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ
ਇੱਕ ਐਸੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ
ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਨਾਗਰਿਕ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ
ਤਰ੍ਹਾਂ

ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਆਰਥਿਕ ਟੀਚੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿਚ
ਕੋਈ ਯੋਗਦਾਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀਆ।

ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਟੀਚਾ
ਤੱਕ ਸਿਸਟਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਵਾਲੀ
ਨੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੀ ਗਲਤ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ
ਵਲੋਂ ਅਸਲੀ ਮੰਗ ਦੀ ਇੰਨਪੁੱਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ
ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਅਤੇ
ਸਰੋਤ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਕਿਵੇਂ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ?
ਲੋਕ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਤੇ ਵੰਡ ਕੀਤੇ
ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼, ਅਰਥਪੂਰਨ ਜੀਵਨ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ
ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਇੱਕ ਅਨਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੀ ਬਣਿਆਂ ਰਹੇਗਾ।

19

ਪੈਸਾ ਅਤੇ ਬਜ਼ਾਰ ਦਾ ਨਤੀਜਾ

ਬਜ਼ਾਰ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ, ਬਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

ਆਰਥਿਕ ਅਸਮਾਨਤਾ, ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਜਨਤਾ ਕੋਲ ਮਿਆਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕਮੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪੈਸਾ ਦੀ ਕਮੀ ਸਮਾਜਿਕ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ, ਅਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਮੀਰੀ ਅਤੇ ਗਰੀਬੀ, ਬਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਮੰਦੀ ਦੇ ਪੜਾਅ ਜ਼ਰੂਰ ਆਉਣਗੇ।

ਪੈਸਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਪੈਸਾ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਕੀ ਹੈ ?
ਕੀ
ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਬੇਅੰਤ
ਇੱਛਾਵਾਂ ਹਨ ?

20

ਇਨਸਾਨ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਸੀਮਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ।

ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਫਰੇਮ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪਹਿਲੂ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਉੱਥੇ ਕੁੱਝ ਪਹਿਲੂ ਵਖਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਇੱਕ ਸੀਮਿਤ ਫਰੇਮ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਫਰੇਮ ਸੈੱਟ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ਇੱਛਾਵਾਂ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ । ਇਸਲਈ ਉਹ ਬੇਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਬੇਅੰਤ ਇੱਛਾਵਾਂ ਹਨ ?

ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਧੂਰੀਆਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ।

ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਕਿ ਖੁਸ਼ੀ ਅਖੀਰ ਕੀ ਹੈ ?

ਜੇ ਇੱਕ ਗਲਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਛਾਵਾਂ ਬੇਅੰਤ ਹਨ ।

ਜਦੋਂ ਯੂ ਐਲ ਐਮ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਭਾਰੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਲਿਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ । ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਸੌਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਲਿਖਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ।

ਇਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਛਾਵਾਂ ਬੇਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਸਗੋਂ ਗਲਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਇਸਲਈ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ।

21

ਇਨਸਾਨ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ।

ਅੱਜ ਦੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਨੁੱਖੀ
ਇੱਛਾਵਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ
ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹੇਗਾ । ਅਜਿਹਾ ਸੋਚਣਾ ਗਲਤ ਹੈ । ਮਨੁੱਖ
ਜੇ ਇੱਛਾਵਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ
ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਆਧਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਇੱਛਾਵਾਂ ਸਾਡੇ ਪੂਰੇ ਜੀਵਨ
ਦੇ ਇੱਕ ਫਰੇਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਬਦਲਦੀਆਂ ਹਨ । ਮਨੁੱਖੀ
ਇੱਛਾਵਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਇੱਕ ਫ੍ਰੇਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ
ਦਹੇਰਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਮਾਨਵੀ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ
ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ । ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਮਨੁੱਖੀ
ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਇੱਕ ਅਧਾਰਹੀਣ ਅਤੇ ਗਲਤ ਵਰਣਨ ਹੈ ।
ਜੇ ਕਰ ਮਨੁੱਖੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਹ
ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਿਉਂ ਕਰਦਾ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਾਰੇ ਯਤਨ
ਕਰਨ ਦਿ ਮਤਲਬ ਕੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ? ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਕਿਵੇਂ
ਪਤਾ ਲੱਗੀ ਕਿ ਪੂਰਤੀ ਕੀ ਹੈ । ਉਸ ਨੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕਈ
ਵਾਰੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ
ਵਾਸਤਵਿਕ ਹੈ । ਮਨੁੱਖੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਅਪੂਰਤੀ
ਇੱਕ ਅਣਵਿਗਿਆਨਕ, ਅਰਥਹੀਣ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ।

22

**ਖ਼ਰਾਬ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਗ਼ਲਤ
ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।**

ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਇੱਛਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ, ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ 'ਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਣਾ ।

ਇੱਛਾ ਇੱਕ ਮਾੜੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮੁਢਲੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਅਸਲੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਸੁੱਖੀ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣਾ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਾਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਇੱਛਾ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ । ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਾ ਸੁੱਖ ਦੂਸਰੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਦਾ ਸੁੱਖ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਸੁੱਖ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ।

23

ਦੂਸਰੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਦੀ ਸਾਡੀ ਇੱਛਾ ਸੁਭਾਵਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

ਦੂਸਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅੱਜ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਣਚਾਹੇ ਦਬਾਅ ਕਰਕੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਥ ਵਿਵਸਥਾ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਗਰੀਬੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ । ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਲੋਕ ਹੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ । ਅਮੀਰਾਂ ਵਾਲੀ ਸੁੱਖ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਭੋਗਣ ਲਈ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਦਾ ਦਬਾਅ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ । ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਾਲੇ ਅਮੀਰਾਂ ਦਾ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਮਾਨ ਸਨਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਤਾਂ ਲੋਕ ਨਾਕਾਰਤਮਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਅਮੀਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਇਹ ਸਾਰਾ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਣੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

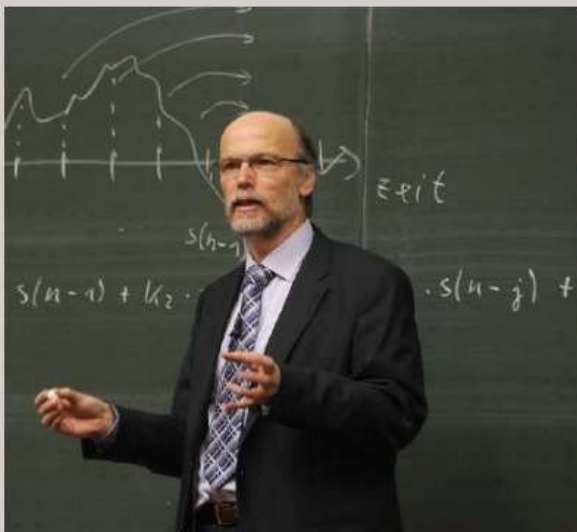
ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿਚ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬਜ਼ਾਰ ਵਲੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਮਹੱਤਤਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਹਿਣ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਜਿੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੱਜ ਦੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਵੱਧ ਤੇ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਇੱਛਾ (ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਜੀਵਨ ਜੀਣਾ ਹੈ) ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਅਤੇ ਅਮੀਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਅਲੱਗ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਤਾਕਤਵਰ ਵੀ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਾਣ ਸਕਦੇ। ਚਾਹੇਉਹ ਗਰੀਬਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਗੁਜ਼ਾਰਦੇ ਹਨ।

ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਥਿਤ ਉੱਤਮ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅੰਤਮ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਸਲੀ ਟੀਚਾ ਜੋ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕੀਮਤ ਵਾਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਅਤੇ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਕਮੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮਨੁੱਖਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਮੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਬੇਅੰਤ ਇੱਛਾਵਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਆਪਣੀ ਮੂਲ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਭੱਜਦੀ ਹੈ।

ਕੀ ਇਨਸਾਨ
ਆਲਸੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ
ਅਤੇ ਕੰਮ
ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣਾ
ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ?

24

ਸਾਡੀ ਸੱਭ ਦੀ ਰੁਚੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰੁਚੀ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਮਜ਼ਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਲਈ, ਖਾਣਾ ਪਕਾਉਣ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਤੇ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਵਾਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਸੋਈਏ ਲਈ ਵਿਗਿਆਨਕ ਵਾਲਾ ਖੋਜ-ਸੰਬੰਧੀ ਕੰਮ ਬਹੁਤ ਤਕਲੀਫ਼ ਵਾਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕਰ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀ ਪਸੰਦ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਆਮਦਨ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਆਲਸੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਆਲਸ ਐਸੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਆਲਸੀ ਹੋਣ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਮੂਲ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਉਹ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹਰ ਕੋਈ ਖੁਸ਼ੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਭ ਨੂੰ ਮਨਪਸੰਦ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਕੋਈ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਔਖਾ ਜਾਂ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਦਿਲਚਸਪੀ, ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਹੁਨਰ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਲਈ ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਰੁਚੀ, ਪ੍ਰਤਿਭਾ, ਹੁਨਰ, ਯੋਗਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਅਤੇ ਸੁਹਾਵਣਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਇਹਨਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਕੰਮ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਰਥ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਸੁਹਾਵਣਾ ਅਤੇ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਬਾਲਗ ਕਿਸੇ ਉਤਪਾਦ/ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਪੂਰਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਣਗੇ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਦਾ ਆਲਸੀ ਅਤੇ ਪਰਜੀਵੀ ਬਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਕਰਮ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੋਰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਸਿਰਫ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 5 ਘੰਟੇ ਲਈ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ 5 ਦਿਨ ਲਈ।

ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਆਨੰਦ ਲਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਸੰਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਪਸੰਦ ਦੇ ਕਰਮ ਕਰਨ ਵਿਚ ਹੀ ਸੁੱਖ ਹੈ। ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਥਾਨ ਬਹੁਤ ਦੋਸਤਾਨਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਲਿਕ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕੇਗਾ ਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਗੁਲਾਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਆਲਸੀ ਅਤੇ ਪਰਜੀਵੀ ਬਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਤਸਾਹਤ ਰਹਿਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਹਰ ਪਲ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੀ ਸਾਰਥਿਕਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ।

ਖੁਸ਼ੀ ਕੀ ਹੈ ?
ਨਿੱਜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਲਈ
ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਦੀ
ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ?

25

ਸੁੱਖ ਤੇ ਦੁੱਖ ਕੀ ਹੈ ?

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਵੱਲ ਵਧਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਜੀਵਨ ਦਾ ਅੰਤਮ ਟੀਚਾ ਸਦਾ ਸੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇੱਛਾ ਮੁਤਾਬਿਕ ਗਿਆਨ, ਕਰਮ ਅਤੇ ਭੋਗ ਦੇ ਅਨੰਦ ਭਰਪੂਰ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਪਸੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਿਆਨ, ਕਰਮ ਅਤੇ ਭੋਗ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਸਾਨੂੰ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ, ਇਸੇ ਨੂੰ ਹੀ ਦੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ।

26

ਸੁੱਖ ਲੈਣ ਦੇ 4 ਤਰੀਕੇ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ

ਜਦੋਂ ਜੀਵਨ ਸਾਡੇ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ 4 ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, 1- ਸਿੱਖਣ ਦਾ ਸੁੱਖ (ਗਿਆਨ), 2- ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦਾ ਸੁੱਖ (ਕਰਮ), 3- ਉਪਭੋਗ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁੱਖ (ਭੋਗ), 4- ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਦਾ ਆਨੰਦ (ਵਿਸ਼ਰਾਮ)

ਗਿਆਨ

ਕਰਮ

ਭੋਗ

ਵਿਸ਼ਰਾਮ

27

ਸੁੱਖਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਕੇ ਵਿਸ਼ੇਆਂ
ਨੂੰ ਭੇਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

ਯੂ ਐਲ ਐਮ ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਮਾਨਵੀ-ਚੇਤਨਾ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸਮਝ
ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਅਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਸ਼ੀ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ
ਵਿਵਸਥਾ ਗਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾਲ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ
ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

ਬਾਹਰਲੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਅਨੁਭਵ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ?
ਇਸ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿਚ ਪੁਸਤਕ ਸੰਪੂਰਨ ਜੀਵਨ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ
ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ।

ਚੇਤਨਾ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਗਿਆਨ ਨਾਲ, ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ
ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਨਣ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾ
ਸਕਦਾ ਹੈ । ਯੂ ਐਲ ਐਮ ਸੰਸਥਾ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਦਰਸ਼ਨ 'ਤੇ
ਅਧਾਰਿਤ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਮਾਡਲ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਜੋ
ਕਿ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿਚ ਦੇ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ
ਬਣੇਗਾ । ਸੁਖ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਹੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ
ਦੀ ਗੱਡੀ ਸਹੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ
ਸਮਾਜਿਕ ਪੱਧਰ ਦੇ ਸੁੱਖ ਤਾਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ
ਤੱਕ ਸੁੱਖਾ ਦੀ ਠੀਕ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਾ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾ ਦਾ ਗਿਆਨ
ਹੋਵੇਗਾ ।

28

ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਪਰਬੰਧਨ ਦੇ 4 ਪੱਧਰ

ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਲਈ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਚਾਰ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਨਿੱਜੀ, ਪਰਿਵਾਰਕ, ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਪ੍ਰਣਾਲੀ।

ਵਿਅਕਤੀਗਤ

ਪਰਿਵਾਰਿਕ

ਸਮਾਜਿਕ

ਵਾਤਾਵਰਣ

29

ਨਿੱਜੀ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇ 4 ਪੱਧਰ

ਨਿੱਜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਚਾਰ ਪੱਧਰ ਹਨ । ਸਰੀਰ ਦਾ ਪੱਧਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਮਨ ਦੇ ਪੱਧਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਪੱਧਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਚੇਤਨਾ ਦੇ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ । ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਨੁਪਾਤ ਅਤੇ ਤਰਜੀਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ।

ਸਰੀਰਕ ਪੱਧਰ

ਮਾਨਸਿਕ ਪੱਧਰ

ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਪੱਧਰ

ਚੇਤਨਾਤਮਕ ਪੱਧਰ

30

ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਦੀਆਂ 4 ਕਿਸਮਾਂ

ਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰੀਰ ਮੁਖੀ, ਮਨ ਮੁਖੀ, ਭਾਵਨਾ ਮੁਖੀ ਅਤੇ ਚੇਤਨਾ ਮੁਖੀ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਝੁਕਾਅ ਕੁਦਰਤੀ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਹੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸਰੀਰਕ ਪੱਧਰ

ਮਾਨਸਿਕ ਪੱਧਰ

ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਪੱਧਰ

ਚੇਤਨਾਤਮਕ ਪੱਧਰ

31

ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਚੋਣਾਵ ਤੇ ਫ਼ੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਸੁਭਾਵਿਕ ਪੱਧਰ

ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਵੀ ਕੰਮ ਅਤੇ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਰੁਚੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਅਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਰੀਰਕ ਪੱਧਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਖੇਤਰ ਆਪਣਾ ਸੁੱਖ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਾਨਸਿਕ ਪੱਧਰ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਖੇਤਰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਪੱਧਰ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸਮਾਜ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਅਤੇ ਚੇਤਨਾ ਦੇ ਪੱਧਰ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ

ਮੇਰਾ ਪਰਿਵਾਰ

ਮੇਰਾ ਸਮਾਜ

ਮੇਰੀ ਦੁਨੀਆਂ

32

ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸੁੱਖਾ ਦਾ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਦਾਇਰਾ (ਫਰੇਮ) ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਅਤੇ ਨਾਪਸੰਦ ਦਾ ਆਪਣਾ ਫਰੇਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀਆਂ ਰੁਚੀਆਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਫਰੇਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਫਰੇਮਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੂਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਮਝ ਕੇ ਅਸੀਂ ਸਿਸਟਮ ਦਾ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਫਰੇਮ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਅਨੰਦ ਲਈ ਉਸਦੀ ਸੁਭਾਵਿਕ ਰੁਚੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਕੰਮ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

• ਸਰੀਰਕ ਪੱਧਰ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ =

ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਜੋਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਸਰੀਰਕ ਯੋਗਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਸਰੀਰਕ ਅਨੁਕੂਲ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਲਾਭ ਲਈ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

• ਮਨਮੁਖੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ =

ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਗਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਚਿੰਤਨ ਮਨਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਣੇ ਜਾਂ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਦੇ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਮਾਨਸਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ, ਗਣਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਿਮਾਗੀ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ 'ਮੈਂ' ਦਾ ਖੇਤਰਫਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ

ਕੁਝ ਲੋਕ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਮੁੱਚੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਦੁੱਖ-ਸੁੱਖ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੱਚ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਤੇ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਸਮਾਜ ਲਈ ਕੀ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਜੋ ਕੁੱਝ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਵੀ ਉਹ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਮਰਦੇ ਦਮ ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਰਫ ਚਿੰਤਾ ਇਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਝੂਠੇ ਵਾਅਦੇ ਨਾ ਕਰਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ 'ਮੈਂ' ਦਾ ਖੇਤਰ ਸਾਰਾ ਸਮਾਜ ਤੱਕ ਫੈਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਾਜ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

***ਚੇਤਨਾਮੁਖੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ* :**

ਇਹ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਸੋਚਣ ਅਤੇ ਮਣਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਪਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕੰਮ ਇੱਕ ਕਸੌਟੀ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਸੌਟੀ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਕੰਮ ਸਾਰੇ ਜੀਵਾਂ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਜਾਂ ਗ਼ਮੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਜਾਂ ਸਮਾਜ ਲਈ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪੜਚੋਲ ਕਰਦੇ ਹਨ

ਅਤੇ ਖੋਜ-ਅਧਾਰਿਤ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੁਦਰਤੀ ਉਹ ਖੋਜੀ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸੁਭਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦੂਰਅੰਦੇਸ਼ੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਨਿਰਪੱਖ, ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਵਾਨ ਹਨ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੱਚ ਦਾ ਪੱਖ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰੀ ਜਾਂ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਅਤੇ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਪੱਧਰ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਗਿਆਨ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਿਆਣਪ ਅਤੇ ਸਬਰ ਦਾ ਗੁਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਲੱਛਣਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਚੇਤਨਾਤਮਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਹਨ। ਉਸ ਦੀ 'ਮੈਂ' ਦਾ ਖੇਤਰ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਫੈਲੀਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਜੀਵ-ਜੰਤੂ, ਬਨਸਪਤੀ ਵੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸਹੀ
ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ
ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ
ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਹੀ ਪੈਦਾ
ਕਰੇਗਾ ।

33

ਨਵਾਂ ਸਹੀ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ

ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਸਰਵੋਤਮ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ ਜੋ ਮਾਨਵ ਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਸਮਝ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ, ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ, ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਟੀਚਾ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਦੇ ਢੰਗ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕ ਦੱਸਦਾ ਹੈ।

ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਸ਼ਬਦ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਨਾਲ ਬਣੀਆਂ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਅਰਥ- ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਵਸਥਿਤ ਗਿਆਨ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ, ਅਰਥ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੀ ਹੈ? ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਲਈ ਸਮਾਜਿਕ ਯਤਨਾਂ ਨਾਲ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋ ਵੀ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਰਥ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਵੀ ਉਤਪਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਰਥ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਜੋ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕੰਮ (ਕਰਮ) ਸਾਡੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਤਪਾਦ/ਸੇਵਾਵਾਂ (ਭੋਗ) ਸਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਭ ਅਰਥ ਹਨ। ਵਾਤਾਵਰਣ, ਸਹੂਲਤਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਰਥ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿੱਜੀ, ਪਰਿਵਾਰਕ, ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਨ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਥ ਦੀ ਮੰਗ, ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਵੰਡ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਰਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਅਜਿਹਾ ਸਿਸਟਮ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਿਵਸਥਾ ਅਧਾਰਿਤ ਤਰੀਕਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਇਕਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਧੀ ਦਸਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਰੋਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੇ ਇੱਕ ਵੰਡ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਨਾਗਰਿਕ ਲਗਾਤਾਰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ। ਅਰਥ ਵੀ ਮੁੱਲ ਦਾ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਮੁੱਲ ਤਹਿ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰੋਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਹੈ।

34

ਨਵੇਂ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਬਜ਼ਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ।

ਇਸ ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਮਾਲਕਾਂ ਵਜੋਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਲੈਣ ਦੇਣ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਕੋਈ ਵੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਪਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ । ਕੋਈ ਵੀ ਵਟਾਂਦਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਤਾਂ ਪੈਸੇ ਦਾ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਵਟਾਂਦਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਣ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਲਈ ਲਈ ਕੋਈ ਬਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ । ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਪੈਦਾ ਕਰ ਕੇ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ । ਕੇਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ।

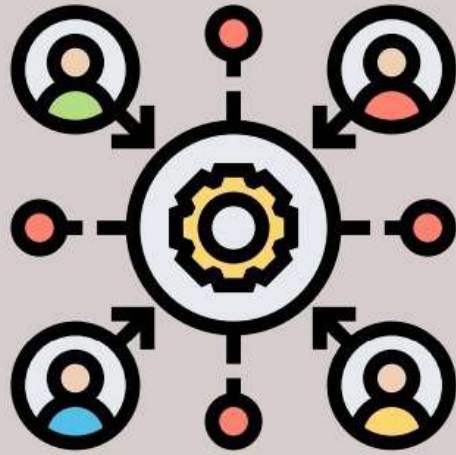
35

ਸਾਧਨਾਂ ਉਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਨਿੱਜੀ ਮਾਲਕੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ।

ਸਾਰੇ ਸਾਧਨ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਕੋਲ ਹੋਣਗੇ,
ਯਾਨੀਕਿ ਮਾਨਵ ਸਰੋਤ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਸਰੋਤ
ਦੋਵੇ ਹੀ । ਮੰਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਤਪਾਦਨ
ਲਈ, ਮਾਨਵੀ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ
ਮੇਲ ਕਰਾਕੇ ਸਭ ਦੀਆਂ ਮਨੋਕਾਮਨਾਵਾਂ
ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹਿਣ ਗਿਆਂ । ਇੱਕ
ਬੁੱਧੀਮਾਨੀ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਲੋਕ
ਆਪਣੀ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਦ
ਹੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ ।
ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਮਨੁੱਖੀ ਸਵਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ
ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਕੋਲ ਸਭ ਤੋਂ ਆਸਾਨ
ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ
ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਭਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਿਤਾਉਣ
ਲਈ ।

36

ਨਵੇਂ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕੇਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ ਕੰਟਰੋਲ ਵਾਲਾ ਹੈ ।

ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਥਿਕ ਮਾਡਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਜੇ ਬਦਲਦੀਆਂ ਤਰਜੀਹਾਂ, ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੀ ਚਲਦਾ ਰਿਹੇਗਾ । ਇਹ ਕੇਂਦਰੀਕਰਨ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਮਾਡਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਾਲਾ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰੋਤਾਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਉਪਯੋਗ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਨਾਗਰਿਕ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕੇਂਦਰੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਤਪਾਦਾਂ/ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਨਕੀਕਰਨ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਵੰਡ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ।

37

ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦਾ ਡਿਜ਼ੀਟਲ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਬਣਿਆਂ ਹੋਵੇਗਾ ।

ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਦੀ ਆਨਲਾਈਨ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਹੋਵੇਗੀ । ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁੱਝ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਮ, ਪਤਾ, ਉਮਰ, ਫੋਟੋ, ਯੋਗਤਾ, ਹੁਨਰ, ਪਸੰਦ, ਨਾਪਸੰਦ, ਆਦਿ ਆਦਿ ।

38

ਹਰ ਕੋਈ ਬਿਨਾਂ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਇੱਛਾ
ਮੁਤਾਬਿਕ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਤਪਾਦਾਂ/ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਲੋਕ ਆਪਣੀ
ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਆਨਲਾਈਨ ਖਾਤਾ ਬਣਾਉਣਗੇ ਅਤੇ
ਉਥੋਂ ਆਪਣੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਣਗੇ । ਅਨਪੜ੍ਹ ਲੋਕਾਂ
ਲਈ ਵੀ ਸਧਾਰਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਮਦਦ ਮਿਲਦੀ
ਰਹੇਗੀ । ਸਭ ਕੁਝ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਸਿਰਫ
ਔਨਲਾਈਨ ਕੇਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਹੋਵੇਗੀ ।

39

**ਸਾਰੇ ਸੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਕੇ
ਆਰਥਿਕ ਟੀਚੇ ਤਹਿ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ।**

ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਸੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲੋੜੀਂਦੇ ਉਤਪਾਦਾਂ/ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਗਣਿਤਿਕ ਵਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਆਰਥਿਕ ਟੀਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਰਹੇਗਾ । ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਅਨੰਦ ਲਈ ULM ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਾਡਲ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ।

40

ਨਾਗਰਿਕ ਆਪਣੀ ਮੰਗ ਕੇਂਦਰੀ ਪੋਰਟਲ ਤੇ ਦਰਜ ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ।

ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੰਗ ਲਗਾਤਾਰ ਵਿਵਸਥਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਮੁਤਾਬਿਕ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਵੰਡ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਗੀ । ਕੇਂਦਰੀ ਯੋਜਨਾ ਗਣਿਤਕ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਫਾਰਮੂਲੇ ਰੀਅਲ-ਟਾਈਮ ਡਾਟਾ ਇੰਪੁੱਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੰਭਵ ਕਰ ਸਕਣਗੇ । ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਇਛਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਫੀਡ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਗਣਨਾ ਦੀ ਬਹਿਸ ਨੂੰ ਅਰਥਹੀਣ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਮੰਗ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਨੁਮਾਨ ਲਈ ਸਹੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਬਿੰਦੂ ਵੀ ਹੈ । ਜੇਕਰ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਦੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ? ਹੁਣ ਤੱਕ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਰਥਿਕ ਮਾਡਲ ਨੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ (ਮੰਗ) ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਥਿਕਤਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਬਜ਼ਾਰਵਾਦ ਵਾਲੀ ਆਰਥਿਕਤਾ । ਨਾ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਡਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਸਮਝ ਸੀ ਕਿ ਖੁਸ਼ੀ ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਈ-ਫਾਰਮੈਟ ਵੀ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ ਕਿ ਲੋਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ? ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਿਵਸਥਾਪਕਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਜਨਤਾ ਲਈ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ । ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੈ ।

ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਲਈ ਇੰਟਰਫੇਸ

ਤੁਹਾਡਾ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ

ਉਪਭੋਗਤਾ ਸਪੇਟ

ਸ਼ਿਕਾਇਤਾ

ਬਾਇਓ ਡਾਟਾ	User Information	Family Information	Schedule Planner	Social Network
ਸਿੱਖਿਆ	Acquired Education	Desired Education	Schedule Planner	Satisfaction Index
ਰੋਜ਼ਗਾਰ	Acquired work Experience	Desired Employment	Schedule Planner	Satisfaction Index
ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਵਿਧਾ	Membership Clubs / Forums	Desired Facility	Schedule Planner	Satisfaction Index
ਸੁਰੱਖਿਆ	Healthcare Services	E-governance	Schedule Planner	Satisfaction Index

ਤੁਹਾਡੀ ਮੰਗ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰੋਡਕਟ/ਸੇਵਾ ਆਰਡਰ ਮੰਗ ਦਾ ਸਟੇਟਸ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਰੇਟਿੰਗ **ਚਿੱਤਰ 5**

ਪ੍ਰੋਡਕਟ ਆਰਡਰ ਵਿਵਸਥਾ

ਆਨ ਲਾਇਨ ਮੰਗ ਬੁਥ ਦਾ ਪੋਰਟਲ

ਮਨਜ਼ੂਰਸੂਚਾ ਪ੍ਰੋਡਕਟ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ

ਨਵੀਂ ਉਤਪਾਦ / ਸੇਵਾ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ

ਨਵੇਂ ਉਤਪਾਦ ਸੇਵਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ

ਪ੍ਰੋਡਕਟ ਆਰਡਰ ਵਿਵਸਥਾ

ਅਯੋਜਕ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਇਨਪੁਟ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਮੰਗ ਡਾਟਾ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਪੂਰਕ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ

Item Code	Description	Qty
PC001	Soap- Consumer good	40 Billion
PC002	Tea Packet	80 Billion
PC003	Coffee Packet	50 Billion
PC004	Laptop	60 Billion
PC005	White Rice 5 Kg Pack	65 Billion
PC006	Brown Rice 5 Kg Pack	10 Billion
PC007	Mobile	2 Billion

ਚਿੱਤਰ 6

41

ਕੀਮਤਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪਰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਰਹਿਗਾ ।

ਨਵੀਂ ਆਰਥਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਨਿੱਜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰੋਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਲਈ ਗੈਰ-ਮੌਦਰਿਕ ਗਣਿਤ ਮਾਤਰਾਮਾਪਕ ਉਪਾਅ ਹੋਣਗੇ । ਆਰਥਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਢੰਗ ਵਰਤੇ ਜਾਣਗੇ । ਸਿਸਟਮ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵਾਲੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਲਾਇਕ ਵੀ ਹੈ । ਇਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹਰੇਕ ਜੀਵ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ । ਸਿਸਟਮ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕ ਨੂੰ ਝਿਜਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੋਸ਼ਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਵਿਵਸਥਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇਵੇਗੀ । ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਸਟਮ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਤੁਸੀਂ ਜਿਸ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਜਿਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਉਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ (ਮੁੱਲ ਦੇ ਮਾਪ ਵਜੋਂ ਪੈਸੇ) ਨਾ ਹੀ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਸਾਰੇ ਅਧੀਕਾਰ ਸਭ ਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਪੂਰੀ ਉਮਰ ਲਈ ਮਿਲਣਗੇ ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਲਈ
ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਪੈਸੇ ਇਕੱਠੇ
ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਵਿਵਸਥਾ
ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ
ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ
ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਵਾਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ
ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਵਿਵਸਥਾ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ
ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵਨ ਜੀਣ ਦੇ ਯੋਗ
ਬਣਾਉਣਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ
ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੋਵੇਗੀ।

25-50 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਇੱਕ ਬਾਲਗ
ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ
ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਕਰਕੇ
ਵਿਵਸਥਾ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਰਿਹੈ। ਇਸ
ਸਹਿਯੋਗ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਹ ਪੂਰਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ
ਕਰ ਸਕੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ
ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਕੰਮ ਚੁਣਕੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੁੱਖ
ਭੋਗਦਾ ਰਹੇਗਾ।

42

ਬਜ਼ਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ

ਬਜ਼ਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਨਵੀਂ ਆਰਥਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਗੈਰ-ਮੁਦਰਾ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਮੌਦਰਿਕ ਹੈ। ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਤਪਾਦਾਂ/ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਆਰਡਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਮਿਲੇਗੀ ਜੋ ਵੀ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਵਾਂ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਉਨੀ ਕੀਮਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਵਾਸਤਵਿਕ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਐਸਾ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਝੂਠੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਉਚ-ਨੀਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਮੁੱਖ ਟੀਚੇ ਤੋਂ ਭਟਕ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਾਜਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਬਜ਼ਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਮੁੱਖ ਟੀਚੇ ਤੋਂ ਭਟਕ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ।
 ਆਓ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਵਾਤਾਵਰਣ
 ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ, ਕਰਮ, ਭੋਗ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਵਿੱਚ ਆਨੰਦ (ਮਜ਼ਾ)
 ਲੈਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੈਸੇ ਦੀ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਲਾਕੇ, ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ
 ਇੱਛਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ
 ਉਸ ਨੂੰ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਰਹੇ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਆਨੰਦ
 ਭੋਗਣੇ ਲਈ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਵਿਵਸਥਾ ਉਸਦੀਆਂ
 ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ,
 ਸਗੋਂ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਰਾਖਵਾਂ
 ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁੱਲ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੂਲ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ।
 ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਵਸਥਾਗਤ
 ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਸਾਧਨ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ
 ਬਿੰਦੂ ਚੋਣ ਦੀ ਦੁਬਿਧਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਦੇ
 ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਬੇਅੰਤ
 ਇੱਛਾਵਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਧਨ
 ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਗਲਤ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ
 ਸੀਮਤ ਸਾਧਨਾਂ ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਮਨੁੱਖੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ
 ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਪਾਰ ਬੰਦ ਬਾਰੇ ਗੱਲ
 ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਗੁਆਉਣ ਲਈ
 ਤਿਆਰ ਹੋ ਕੁਝ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ? ਕੀ ਕੀਮਤ ਦੇਣ ਲਈ
 ਤਿਆਰ ਹੋ? ਇਸ ਲਈ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ
 ਵਿਸ਼ਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਗਲਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ
 ਅੰਨ੍ਹੀ ਦੌੜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਕੇਂਦਰੀ
 ਟੀਚਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਸਥਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
 ਜਿੱਥੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸਧਾਰਨ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ
 ਰਹਿੰਦੇ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਕੁ ਲੋਕ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਕੇ
 ਘੁੰਮਦੇ ਹਨ।

43

ਸਾਰੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ (ਕੀਮਤ) ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਦਰਤੀ ਰੁਚੀਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸੁਹਾਵਣਾ, ਸਾਰਥਕ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤ ਮੁਤਾਬਿਕ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾ ਸਕਣਗੇ। ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਆਪਣੇ ਸੁਆਰਥ ਦਾ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪੂਰਕ ਬਣ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਵੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮੈਂ ਮੁੱਖੀ

ਸਮਾਜ ਮੁੱਖੀ

ਪਰਿਵਾਰ ਮੁੱਖੀ

ਸੰਸਾਰ ਮੁੱਖੀ

44

ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ।

ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ
ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਦਰਤੀ ਰੁਚੀਆਂ ਮੁਤਾਬਿਕ
ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਖੇਤੀ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ
ਸੇਵਾਵਾਂ

ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਵਪਾਰਿਕ ਸੇਵਾਵਾਂ

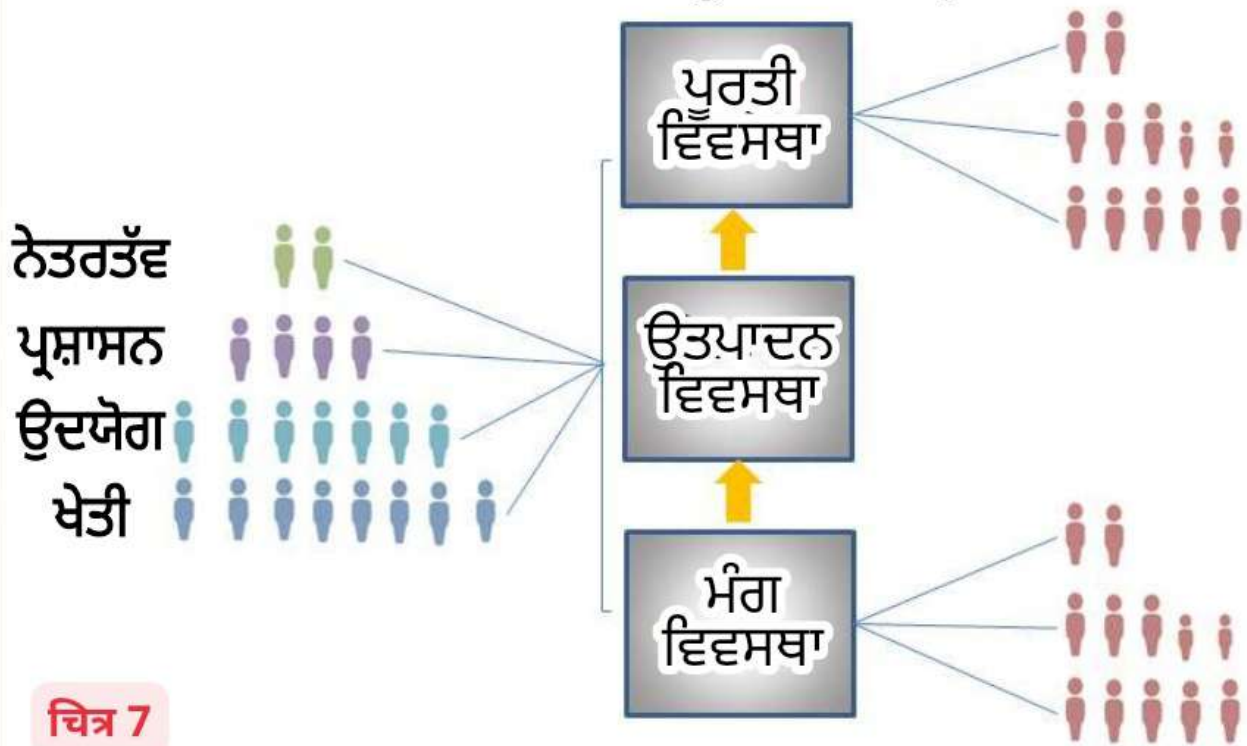

ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਤ
ਸਮਾਜਿਕ ਸੇਵਾਵਾਂ

ਨੀਤੀ ਨਿਯਮ ਅਤੇ
ਨੇਤਰਤੱਵ ਸੇਵਾਵਾਂ

ਮੰਗ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਪੂਰਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ

ਚਿਤਰ 7

ਆਰਥਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ

<p>ਸੰਸਥਾ ਮੁੱਖੀ, ਨੀਤੀ ਨਿਰਮਾਤਾ, ਹਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਖੋਜਕਰਤਾ ਤੇ ਜੱਜ ਆਦਿ</p>	<p>Leadership</p>	<p><u>Consciousness Quotient</u> Tier 1-Advanced Tier 2-Intermediate Tier 3-Beginner</p>
<p>ਅਧਿਆਪਕ, ਡਾਕਟਰ, ਸੰਗੀਤ ਤੇ ਕਲਾ ਦੇ ਮਾਹਿਰ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਿਕ ਚੇਤਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।</p>	<p>Administration</p>	<p><u>Emotional Quotient</u> Tier 1-Advanced Tier 2-Intermediate Tier 3-Beginner</p>
<p>ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ, ਕਲਾਕਾਰ, ਤਕਨੀਸ਼ੀਅਨ, ਇੰਜੀਨੀਅਰ</p>	<p>Professional Services</p>	<p><u>Intelligence Quotient</u> Tier 1-Advanced Tier 2-Intermediate Tier 3-Beginner</p>
<p>ਉਤਪਾਦਕ, ਖੇਤੀ ਸੰਬੰਧੀ ਕੰਮ</p>	<p>Agriculture, Animal Husbandry</p>	<p><u>Physical Quotient</u> Tier 1-Advanced Tier 2-Intermediate Tier 3-Beginner</p>

ਚਿਤਰ 8

45

ਆਰਥਿਕ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਦਾ ਅਧਾਰ

ਯੂ ਐਲ ਐਮ ਦੀ ਖੋਜ ਮਨੁੱਖੀ ਚੇਤਨਾ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਗਿਆਨ, ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦਾਇਰਾ (ਫਰੇਮ) ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕਾਬਿਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਚੇਤਨਾ ਦੇ ਗਿਆਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਸਭ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਸਿਸਟਮ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਢਾਂਚਾ (ਫਰੇਮ) ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਹਰ ਬਾਲਿਗ ਨਾਗਰਿਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਪੋਰਟਲ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਮੰਗਾਂ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਇਹ ਸਹੀ ਡਾਟਾ (ਲਾਇਵ ਇਨਪੁਟ ਮੰਗ ਫੋਰ ਕਾਸਟ ਬਣਾਉਣ) ਪਹਿਲਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਨਿੱਜੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਦੇਸ਼ ਵਾਲੇ ਟੀਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਪਣ ਯੋਗ ਟੀਚਿਆਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੇ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਰਥਿਕ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗਣਨਾ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਆਰਥਿਕ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪੱਧਰ ਹੋਣਗੇ : ਵਿਸਥਾਰ ਯੋਜਨਾ, Detailed Plan ਰਣਨੀਤਕ ਯੋਜਨਾ, Strategic Plan ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਆਰਥਿਕ ਯੋਜਨਾ, Macro- Economic Plan

46

ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਮੁੱਖ ਸਮਸਿਆ

ਜੇਕਰ ਕੀਮਤ ਤੰਤਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਰਥਿਕ ਗਣਨਾ ਕੀ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗੀ ? ਮਨੁੱਖੀ ਇੱਛਾਵਾਂ, ਸੀਮਤ ਸਰੋਤ ਅਤੇ ਖਾਸ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਦੇ ਵਾਵਜੂਦ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਫਾਰਮੂਲਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਰਬਉੱਤਮ ਆਰਥਿਕ ਟੀਚਾ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਯੂ ਐਲ ਐਮ ਦੇ ਹੈਪੀਨੇਸ ਮਾਡਲ 'ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਗਣਿਤਿਕ ਵਿਧੀ ਰਾਹੀਂ। ਆਰਥਿਕ ਗਣਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਗਣਿਤ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ, ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਸਵੈ-ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਹੋਮਿਓਸਟੈਟਿਕ ਮਕੈਨਿਜ਼ਮ, ਸਰਵੇ ਮਕੈਨਿਜ਼ਮ ਅਤੇ ਆਟੋ ਮੈਟਾ, ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਗਣਿਤ, ਲੀਨੀਅਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਿੰਗ ਅਤੇ ਓਪਟੀਮਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਕੀਮ ਦਾ ਗਣਿਤੀਕਰਨ, ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੁਦਰਤੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਕਰਕੇ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਵਿਕਲਪਾਂ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀਹਾਲੀ ਭਰੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰੇਗਾ। ਸਿਸਟਮ ਸਮੱਗਰੀ ਸੰਤੁਲਨ ਯੋਜਨਾ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਐਲਗੋਰਿਦਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਅਲੱਗ ਅਸਲੀ ਸੰਸਾਰਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਗਣਿਤ ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਵਿਗਿਆਨਕ, ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਅਤੇ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਦੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਸਰਵੋਤਮ ਹੱਲ ਕਰੇਗਾ।

ਕੇਂਦਰੀ ਕਿਰਿਤ ਸਾਫਟਵੇਅਰ ਯੋਜਨਾ

ਚਿਤਰ 9

ਚਿਤਰ 10

47

ਕੀਮਤਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਆਰਥਿਕ ਫੈਸਲੇ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ?

ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ

ਕਮੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹਰ ਸਮਾਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਇਕਾਈ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ। ਕੁਝ ਹੋਰ ਸੰਭਾਵੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਬਦਲ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਬਦਲ ਦੀ ਇੱਕ ਮੌਕੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਹੈ। ਮੌਕੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਬਦਲ ਉਪਯੋਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਰਤੋਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਪਲਾਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਗੋਲਫ ਕਲੱਬ ਲਈ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਗੋਲਫ ਕਲੱਬ ਲਈ ਵਰਤਣਾ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਬ ਉਗਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਘਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਬ ਉਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਗੋਲਫ ਦੀ ਖੇਡ ਦੀ ਕੀਮਤ। ਕਮੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਲਾਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਕੀਮਤ ਦੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਰਥਿਕ ਫੈਸਲੇ ਕਿਵੇਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ? ਅਖੀਰ ਚ, ਕੀਮਤ ਆਮ ਇਕਾਈ ਹੈ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਦਲ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਨਵੇਂ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਮਾਡਲ

ਨਵੇਂ ਮਾਡਲ ਵਿੱਚ, ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ (ਕਮੀਂ) ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਮਨੁੱਖੀ ਇਛਾਵਾਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੰਗਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ :
ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕਿਨੋਂ ਗੋਲਫ ਕੋਰਸ ਦੀ ਲੋੜ 'ਤੇ ਕਿਨੋਂ ਟਨ ਅੰਬ ਉਤਪਾਦਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਉਤਪਾਦਨ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਈ ਤਰੀਕੇ ਹਨ। ਕਿਹੜਾ ਢੰਗ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸੀਂ ਕੀਮਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਕੀਮਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨਾ ਕਿ ਸਮਾਜ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਕਿਉਂ ਹੈ ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਘੱਟ ਲਾਭਦਾਇਕ ਕਿਉਂ ਹੈ ? ਸਹੀ ਕੀਮਤ ਹੋਣ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਬਦਲ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੀਮਤ ਵਿਧੀ ਦੇ ਲਈ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਮਾਜਿਕ ਟੀਚੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੰਭਵ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਨਤੀਜੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਅੱਜ ਸਮਰਿੱਧ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਗਰੀਬ ਤੇ ਦੁੱਖੀ ਹਨ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਨ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵੀ ਖ਼ਰਾਬ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਕੀਮਤ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਤਰੀਕਾ ਆਰਥਿਕ ਰੂਪ 'ਚ ਵਧੇਰੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਹੈ। ਕਿਹੜੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਵਧੇਰੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ?

ਇਸ ਲਈ, ਨਵੇਂ ਪੈਰਾਡਾਈਮ ਵਿੱਚ, ਨਿੱਜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਜਾਂ ਅਸੀਂ
 ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਨੂੰ ਸਮਾਜਿਕ, ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ
 ਟੀਚਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਦਰਤੀ
 ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਜੁੜ ਜਾਣਗੀਆਂ। (ਵਿਗਿਆਨਕ ਗਿਆਨ ਦੇ
 ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਾਤਾਵਰਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਆਦਿ)।
 ਇਹ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਗਣਿਤਿਕ ਸਮੀਕਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਰਲਾ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ
 ਸਮੀਕਰਣਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਟੀਚਿਆਂ ਲਈ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਵਧੀਆ
 ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜਿਹੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਕਸਤ ਗਣਿਤ ਅਤੇ
 ਐਲਗੋਰਿਦਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਆਰਥਿਕ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣੇ
 ਪੈਣਗੇ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ
 ਰਿਕਾਰਡ ਕਰ ਸਕੀਏ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਨ
 ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਲੱਭਣ
 ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰ ਸਕੀਐ। ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ
 ਸਾਰੇ ਸੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਰੋਤ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ
 ਅਜਿਹੇ ਗਣਨਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਗਿਆਨ ਅਧਾਰਿਤ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦਾ
 ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਤਾਂ ਦਿਸਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਸੇ ਉਦੇਸ਼
 ਲਈ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕੀਤਾ ਗਏ ਸੌਫਟਵੇਅਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ
 ਯੋਜਨਾਕਾਰੀ ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵੱਲੋਂ ਆਰਥਿਕ ਗਣਨਾ ਅਤੇ
 ਫੈਸਲਿਆਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਦਲ ਦੇ ਚੋਣ
 ਕਰਨ ਤੇ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
 ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਸਬੰਧੀ ਸਹੀ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਨੇ ਸੰਭਵ ਹੋ
 ਸਕਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ
 ਕੀਮਤ-ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ
 ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਬਣ ਜਾਂਦੀ
 ਹੈ।

48

ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ?

ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਇਸ ਲਈ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਆਪਣੀ ਡੂੰਘੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਲੋਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰੁਚੀ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਲੇਗਾ ਅਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਰ ਆਦਮੀ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਸਰਵੋਤਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਭ ਵਧੀਆ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੀ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਗੁਣਾਤਮਕ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਾਲ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈ ਕੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਵ ਸੁੱਖ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ। ਕੀ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਜੀਵਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਇਨਾਮ ਕੋਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ?

ਹਰ ਕਾਮੇ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਵਸਥਾ ਵਲੋਂ ਦਿਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਟੀਚੇ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਿਸਟਮ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਤਪਾਦਕਤਾ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਹਰ ਕੰਮਕਾਜੀ ਦਿਨ ਵਿਚ 4 ਤੋਂ 5 ਘੰਟੇ ਤੇ ਹਫਤੇ ਦੇ 5 ਦਿਨ ਹੀ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਹਰੇਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਟੀਚਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਜਿਸ ਤੋਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਕਰ ਕੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੀ ਗਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਗੇ। ਸਿਸਟਮ ਸਿਰਫ ਆਖਰੀ ਆਉਟਪੁੱਟ ਤੇ ਗੁਣਵੱਤਾ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਤ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਭਾਵੇਂ ਚੁਸਤ ਹੋਵੋ ਜਾਂ ਸੁਸਤ। ਇਹ ਸਿਸਟਮ ਲਈ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਸਵੈ- ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਤਪਾਦਨ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਹੋਲ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗੀ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਦਾ ਸਰਬਉੱਤਮ ਹੀ ਦੇਣਗੇ। ਹਰੇਕ ਆਉਟਪੁੱਟ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦਾ ਟੈਸਟ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

49

ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਰੇਟਿੰਗ

ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸੁੱਖ-ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰੇਟਿੰਗ ਸਵੈਚਲਿਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਤਾਰ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਿਕੇਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਜਨਤਾ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂਆਂ/

ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਉਪਭੋਗ ਕਰੇਗੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਗੁਣਾਤਮਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਖਰੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਮੀਖਿਆ ਰੇਟਿੰਗ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ/ਟੀਮ/ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਸੁਚੇਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕਾਰਣ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਜੋ ਅੰਤਮ ਉਪਭੋਗਤਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾ ਆਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿਚ ਗੁਣਵੱਤਾ ਤੇ ਕੰਟਰੋਲ ਰਹਿੰਗਾ।

50

ਕੀ ਲੋਕ ਇਨ੍ਹੀਂ ਮੰਗ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਜੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ?

ਹਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੰਗ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧਤਾ ਬਾਰੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦਾ ਫ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝ ਜਾਓਗੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਸਟਮ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਮਨੋਰਥ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਉਤਪਾਦਾਂ/ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਆਰਡਰ ਦੇਣ ਲਈ ਸੀਮਾਵਾਂ ਸਿਸਟਮ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇਹ ਥੋੜ੍ਹੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜਿਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਹਰ ਕੋਈ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈ ਸਕਣਗੇ।

ਮੇਜ਼ੂਦਾ ਵਿਵਸਥਾ

ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ

ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ/ਸੇਵਾ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਵੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ ਕੋਈ ਜੋ ਵੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਵਰਤ ਰਹੇ ਹੋ, ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਂ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗਾ ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਹਿੰਗਾ। ਉਸਦਾ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਵਸਤੂ ਦੁਵਾਰਾ ਵਿਵਸਥਾ ਕੋਲ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੈਸਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮਿਲਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮਨੁੱਖ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਹੀ ਰਹੇਗਾ।

51

ਕੁੱਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਨੂੰ ਸਮਾਜਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਰੀਸਾਈਕਲ ਜਾਂ ਨਵਿਆਉਣ ਲਈ ਸਿਸਟਮ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਜਾਣਗੀਆਂ? ਕੁਝ ਹੋਰ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਸਮਾਜਿਕ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਇਹ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਜਨਤਕ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਆਵਾਜਾਈ, ਸਵੀਮਿੰਗ ਪੂਲ, ਜਿਮ, ਆਦਿ। ਹਰ ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਕੰਪਲੈਕਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਵੀਮਿੰਗ ਪੂਲ ਜਾਂ ਜਿਮ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਿਰ ਦਰਦ ਦੇ ਅਤੀਆਧਨਿਕ ਸੁੱਖ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਨ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ।

52

ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਵਧੀਆ ਕੁਆਲਿਟੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰ

ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹੈ ਹੋਣਗੇ। ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਆਧੁਨਿਕ ਸਹੂਲਤਾਂ ਵਾਲੇ ਤੇ ਵਧੀਆ ਕੁਆਲਿਟੀ ਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਸਕੂਲ, ਹਸਪਤਾਲ, ਫਿਟਨੈਸ ਕਲੱਬ, ਸਵੀਮਿੰਗ ਪੂਲ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਪਾਰਕ, ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ, ਅਜਾਇਬ ਘਰ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ, ਥੀਏਟਰ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਆਦਿ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਹਿਰ ਬਣਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਹਰ ਉਮਰ ਦੇ ਲੋਕ ਜੀਵਨ ਦਾ ਭਰਪੂਰ ਆਨੰਦ ਲੈ ਸਕਣਗੇ।

**ਰਾਜਨੀਤਕ ਸ਼ਕਤੀ
ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਰਹਿਗੀ ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ
ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ
ਸੁਨਿਸ਼ਚਤ ਹੋ ਸਕਣ ।**

53

ਅਸਲੀ ਤੇ ਸੱਚਾ ਲੋਕਤੰਤਰ

ਨਵਾਂ ਸਿਆਸੀ (ਰਾਜਨੀਤਕ) ਮਾਡਲ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀ ਤਾਕਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਮ ਜਨਤਾ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੋਈ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਸਿਰਫ਼ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਿਰਫ਼ 5 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਚੌਵੀ ਘੰਟੇ, ਪੂਰਾ ਹਫ਼ਤਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਵਾਲਾ ਸਿਸਟਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੋਧ ਦੇ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਨਤਕ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕੇਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਇਹ ਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਮੂਲ ਮਕਸਦ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਨਤਾ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਹੀ ਜਨਤਾ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

54

ਨੀਤੀ, ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ

ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਿਖਰੇਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਆਉਟਪੁੱਟ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਨੀਤੀ, ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ। ਕੋਈ ਵੀ ਨੀਤੀ, ਕਾਨੂੰਨ, ਯੋਜਨਾ, ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ, ਕਾਨੂੰਨ, ਨਿਯਮ, ਕੋਡ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹੁਕਮ, ਘੋਸ਼ਣਾ, ਸੰਧੀਆਂ ਆਦਿ। ਇਹ ਸਭ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣਗੇ। ਸਮਾਜ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਉਤਪਾਦ, ਸੇਵਾ, ਗਿਆਨ (ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ, ਵਿਗਿਆਨੀ ਜਾਂ ਹੋਰ) ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੀਤੀ, ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਕੌਂਸਲ, ਖੋਜ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸੰਵਾਦ ਮੰਚ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਲੱਭਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

55

ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ?

ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਕੋਲ 3 ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 10% ਆਬਾਦੀ (ਵੋਟਰਾਂ) ਨੂੰ ਰਾਜ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਤਪਾਦ, ਸੇਵਾ, ਨੌਕਰੀ, ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ੈਸਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਦਾਇਤਾਂ, ਨੀਤੀਆਂ, ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸ 'ਤੇ 10% ਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਫਿਰ ਚਰਚਾ ਲਈ ਚਲਾ ਜਾਵਾਂਗੇ।

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ,
 ਜਿਸ ਦੀ ਬਹੁਮਤ ਸਹਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ
 ਉਸ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਖੇਤਰ ਦਾ 10% ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ
 ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ ਤਾਂ ਨੀਤੀ, ਨਿਯਮਾਂ, ਫੈਸਲੇ ਵੋਟ
 ਪਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ 70%
 ਵੋਟਰ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਹੀ ਪਾਸ
 ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਤਪਾਦ, ਸੇਵਾ, ਨੌਕਰੀ,
 ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰ ਨੀਤੀ, ਨਿਯਮਾਂ
 ਅਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ
 ਜਾਵੇਗਾ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ
 ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਉਤਪਾਦ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ
 ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਾਜ ਲਈ
 ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਲੋਕ ਜਨਤਕ
 ਸੰਵਾਦ ਮੰਚ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ
 ਸਬੰਧਤ ਨੇਤਾ ਵਲੋਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣੇ
 ਪੈਣਗੇ। ਨੇਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ
 ਜੇਕਰ 10% ਵੋਟਰ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ
 ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਚਰਚਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿਚਾਰ ਮੰਚ ਤੇ
 ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਵਿਚਾਰ ਮੰਚ 'ਤੇ ਵੀ
 ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਆਖਰਕਾਰ
 ਜਨਤਕ ਵੋਟਾ ਪੈਣਗੀਆਂ। ਸਿਰਫ ਬਹੁਮਤ ਵੋਟਾਂ
 ਪੈਣ 'ਤੇ ਉਸ ਉਤਪਾਦ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਡੋਮੇਨ ਵਿੱਚ
 ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕੇਗਾ।

56

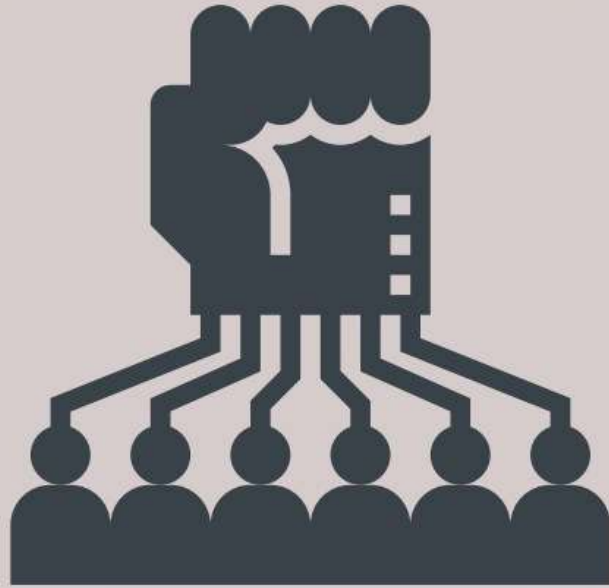
ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਿਵੇਂ ?

ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਆਨਲਾਈਨ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਲੋਕ ਜਨਤਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਰੇਟਿੰਗ ਦੇ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਜਨਤਾ ਅਤੇ ਨੇਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇਸ ਜਵਾਬ ਅਤੇ ਰੇਟਿੰਗ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਣਗੇ। ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇਗਾ।

57

ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਗੇ ?

ਇੱਕ ਐਲਗੋਰਿਦਮ ਪਬਲਿਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਜਵਾਬ ' ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀਆਂ ਰੇਟਿੰਗਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਰੇਟਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਸ ਭੂਮਿਕਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਕਾਬਲ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਲੀਡਰ ਦਾ ਪੈਮਾਨਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਰੇਟਿੰਗ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਿਸ਼ਾਨ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਚੋਣ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਗਰਿਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਰੇਟਿੰਗਾਂ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤਰੀਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ।

58

ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ

ਕੁਸ਼ਲ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਪੱਧਰ ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰਾ ਡਾਟਾ ਕੇਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ ਪੋਰਟਲ 'ਤੇ ਸਟੋਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਲੋਕ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰ ਟੀ ਆਈ (ਸੂਚਨਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ) ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਿੱਧੇ ਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਾਸਲ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦੀ ਵੀਡੀਓ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਲਾਈਵ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਰਹਿਣਗਿਆਂ। ਸਿਸਟਮ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਹਰ ਗੱਲਬਾਤ ਆਸਾਨ, ਸੁਭਾਵਿਕ ਅਤੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇਗੀ।

59

ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ, ਹੜਤਾਲ, ਅੰਦੋਲਨ
ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗੀ।

ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੀਤੀ ਜਾਂ ਨਿਯਮ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਧਰਨਾ, ਹੜਤਾਲ, ਅੰਦੋਲਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਚੈਨਲ ਹੋਣਗੇ। ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਮੰਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਹੇਗਾ। ਨੀਤੀ ਨਿਯਮ ਸੰਬੰਧੀ ਸਾਰਾ ਡੇਟਾ ਅਤੇ ਖੋਜ ਜਨਤਕ ਡੇਮੋਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ। ਨੀਤੀਆਂ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਸਿੱਧ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਜੇ ਉਹ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਮੰਚ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

60

ਖੁੱਲਾ ਸੰਵਾਦ ਮੰਚ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਵੀ ਨਾਗਰਿਕ, ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ, ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਨਲਾਈਨ ਪੋਰਟਲ ਰਾਹੀਂ ਦਸ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਨਤਕ ਮੰਚ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੇਤਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨਗੇ। ਸੰਵਾਦ ਜਨਤਕ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਵਾਦ ਨਾਲ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਤਰਕਸੰਗਤ ਅਧਾਰ ਰੱਖਣਾ ਕੋਈ ਹੱਲ ਲੱਭਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ ਸੰਵਾਦ ਮੰਚ ਸਮਾਜਿਕ ਪੱਧਰ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਹੂਲਤ ਹੈ ਜੋ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਏਗੀ। ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਚੱਜੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਲਿਜਾਣ ਲਈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਮੰਚ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ, ਹੱਲ ਸੁਝਾਉਣ ਅਤੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਲਈ ਰੋਸ ਮਾਰਚ, ਧਰਨਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਰੋਧ ਇਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਸਥਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਮੰਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਥਾਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਨਾਗਰਿਕ ਆਪਣੇ ਸਵਾਲ ਨੇਤਾਵਾਂ ਅੱਗੇ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਕੋਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਚੈਨਲ ਹੋਣਗੇ। ਸੰਵਾਦ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਇਆ ਜਾਏਗਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪੂਰਾ ਡੇਟਾ ਅਤੇ ਖੋਜ ਜਨਤਕ ਡੋਮੇਨ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਤਰਕ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਗੱਲਬਾਤ, ਖੋਜ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜਨਾਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਕਸਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਮਾਮਲਾ ਅੰਤਮ ਨਤੀਜੇ 'ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇਗਾ।

61

ਆਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗੀ ?

ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿਚ ਹਰ ਅਸਾਮੀ ਦੀ
ਵੰਡ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।
ਕਿ ਕੌਣ ਕਿਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ ।

ਹਰ ਕੰਮ ਦੇ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਮਾਪਦੰਡ ਹੋਣਗੇ । ਇਸ
ਵਿੱਚ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਵੀ
ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ । ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੇ
ਅਹੁਦਿਆਂ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਚੋਣ
ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚੋਂ
ਗੁਜ਼ਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸ਼ਾਰਟਲਿਸਟ
ਕੀਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਚੋਣ ਵਿੱਚ
ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ ।

62

ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਵੰਡ

ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪੰਜ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

1. ਸ਼ਹਿਰ (ਨਗਰ)
2. ਮਹਾਨਗਰ
3. ਰਾਜ
4. ਦੇਸ਼
5. ਵਿਸ਼ਵ

ਲਗਭਗ 2,000,000 ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ (ਨਗਰ) ਹੋਵੇਗਾ। ਪੰਜ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਮਹਾਨਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪੰਜ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ (ਮਹਾਨਗਰਾਂ) ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਇੱਕ ਰਾਜ (ਸਟੇਟ) ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰ (ਦੇਸ਼) ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਸੰਸਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਰੇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀ ਪਰਿਵਾਰ ਔਸਤਨ 5 ਮੈਂਬਰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਲਗਭਗ 400,000 ਘਰ ਹੋਣਗੇ, ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਮਿਲਣਗੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਮਿਆਰ ਦੇ ਹੋਣਗੇ।

ਵੱਡਾ ਸ਼ਹਿਰ

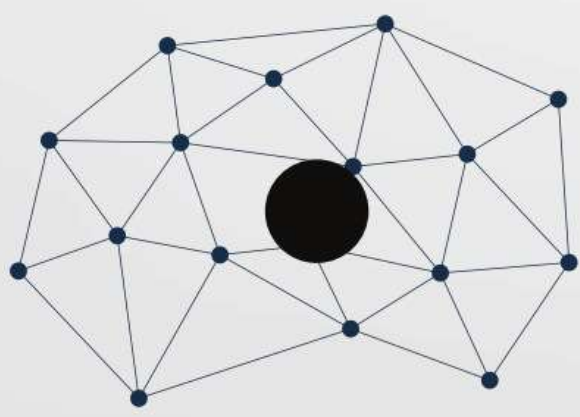

ਸ਼ਹਿਰ

5 ਸ਼ਹਿਰ = 1 ਵੱਡਾ ਸ਼ਹਿਰ
 1 ਸ਼ਹਿਰ = 2000000 ਦੀ
 ਜਨਸੰਖਿਆ ਅੰਦਾਜ਼ਨ

5 ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰ = 1 ਰਾਜ

ਰਾਜ

ਸਾਰੇ ਰਾਜ = 1 ਦੇਸ਼

ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ = ਪੂਰੀ ਸੰਸਾਰ

63

ਚੋਣਾਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ?

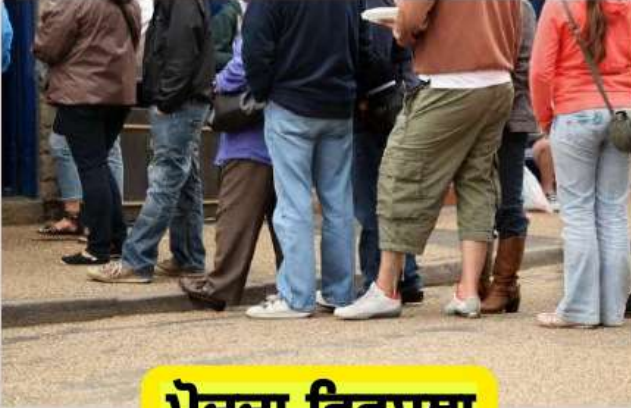
ਨੇਤਾ ਬਣਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਚੋਣਨਾ ਪੱਧਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। 25 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵੋਟ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਹਿਰ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ, ਚੋਣਾਂਵ ਅਯੋਗ ਵਲੋਂ ਚੁਣੇ ਗਏ 80 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 40 ਆਗੂ ਚੁਣਨ ਲਈ ਵੋਟਾਂ ਪਾਉਣਗੇ। ਤਾਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਿਲਕੇ 40 ਨੇਤਾ ਲਗਭਗ 20 ਲੱਖ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰ 50 ਹਜ਼ਾਰ ਲੋਕਾਂ ਲਈ, ਦੋ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਗੂ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। 50,000 ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਲਈ, ਹਰੇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਇੱਕ ਆਗੂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ 40 ਨੇਤਾ ਨਗਰ ਪੱਧਰੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨਗੇ।

ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੀ ਆਮ ਜਨਤਾ ਆਪਣੇ ਆਗੂਆਂ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੋਟਾਂ ਪਾਉਣਗੇ। ਇਹ 40 ਨੇਤਾ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਪਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 5 ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਨੇਤਾ ($5 \times 40 = 200$ ਨੇਤਾ) 10 ਮਹਾਂਨਗਰ (ਮੈਟਰੋ ਸ਼ਹਿਰ) ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਸ਼ਾਰਟਲਿਸਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਿੱਚੋਂ 5 ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਨਗੇ। ਹਰ ਮੈਟਰੋ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਆਗੂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ 5 ਆਗੂਆਂ ਵਲੋਂ ਮੈਟਰੋ ਪੱਧਰ ਦੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਕੌਂਸਲ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਫਿਰ 5 ਮੈਟਰੋ ਟਾਊਨ ਦੇ ਆਗੂ ($5 \times 5 = 25$ ਆਗੂ) 10 ਸ਼ਾਰਟਲਿਸਟ ਕੀਤੇ ਏ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੂਬਾ ਪੱਧਰ ਲਈ 5 ਆਗੂ ਚੁਣਨਗੇ ਅਤੇ ਸੂਬੇ ਦੇ ਇਹ 5 ਨੇਤਾ 5 ਮੈਟਰੋ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਆਗੂ ਇੱਕ ਮੈਟਰੋ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ 5 ਆਗੂ ਸੂਬਾ ਪੱਧਰੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨਗੇ। ਫਿਰ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਨੇਤਾ (ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ) ਚੁਣੇ ਗਏ 10 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ ਦੇ ਲਈ 5 ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ 5 ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ ਦੇ ਨੇਤਾ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ। ਇਹ 5 ਲੀਡਰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ ਦੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਕੌਂਸਲ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਫਿਰ ਸਾਰੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ ਦੇ ਨੇਤਾ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ 5 ਆਗੂ ਚੁਣਨਗੇ ਅਤੇ ਇਹ 5 ਆਗੂ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨਗੇ।

ਕੁੱਝ ਹੋਰ ਲਾਭ
ਵੀ ਹੋਣਗੇ

64

ਸੁਭਾਵਿਕ ਵਿਵਸਥਾ

ਮੋਜੂਦਾ ਵਿਵਸਥਾ

ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ

ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਲੰਬੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਬਿਲਾਂ, ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਈ-ਬੈਂਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ, ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਵਰਗੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਪੁਲੰਦਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਨੂੰਨ ਹੋਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਰੇ ਨਿਯਮ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੇ ਆਸਾਨ ਹੋਣਗੇ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਆਨਲਾਈਨ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਣਗੀਆਂ। ਜੀਵਨ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਅਰਥਪੂਰਨ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇਗਾ।

65

ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੰਮਕਾਜ ਵਾਲਾ ਵਾਤਾਵਰਨ

ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗੀ। ਉਦਾਹਰਨ ਵਜੋਂ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਟਰੈਕਟਰ, ਟਰੱਕ ਆਦਿ ਸਭ ਏਅਰ ਕੰਡੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਧੂੜ ਜਾਂ ਗਰਮੀ ਨਹੀਂ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਹੱਤਤਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਆਖਰੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਨੂੰ ਘਟੀਆ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੀਵਰ ਲਾਈਨਾਂ ਦੀ ਹੱਥੀਂ ਸਫਾਈ ਵਰਗੇ ਸਖ਼ਤ ਜਾਂ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਸਭ, ਉੱਚ ਤਕਨੀਕ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

66

ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਅਤੇ ਜਲਵਾਯੂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ

ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਸਥਾ

ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ

ਸਾਰਾ ਉਤਪਾਦਨ ਉਚੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਵਾਲੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਉੱਚ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਤਪਾਦ ਨੂੰ ਰੀਸਾਈਕਲ ਜਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਅਤੇ ਜਲਵਾਯੂ ਤਬਦੀਲੀ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

67

**ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੁਹਾਡਾ
ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ
ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।**

ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਰਹਿਣਗੇ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਨਾਲ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸੁਵਿਧਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਗਿਆਨ ਸਮਾਜਿਕ ਪੱਧਰ ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਓਪਨ ਫੋਰਮ ਵਿੱਚ ਸਾਬਿਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

68

ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕੋਈ ਮਕਸਦ ਜਾਂ ਵਿਧੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ।

ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਲੈਣ- ਦੇਣ ਲਈ ਪੈਸਾ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਧਨਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ । ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਰਲ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਦਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ । ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਵਸਥਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਬਲ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਪੁਰਾਣੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ । ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਕੁਝ ਵੀ ਅਲੱਗ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਸਟਮ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ । ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ, ਭੋਜਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਵਟ, ਧੋਖਾਧੜੀ, ਈਰਖਾ, ਲੁੱਟ, ਸ਼ੋਸ਼ਣ, ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ, ਸੱਤਾ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਇਛਾਵਾਂ ਪੈਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ।

69

ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਭੇਦ ਭਾਵ ਨਹੀਂ

ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਲਿੰਗ, ਜਾਤ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਵਿਤਕਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਰਮ, ਦੇਸ਼ਾਂ, ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ, ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਟਕਰਾਅ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਵੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੂਲ ਕਾਰਨ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

70

ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੇ ਅਸਲੀ ਹੋਣਗੇ

ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਸਿਸਟਮ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਜੁੜੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਹ ਸਿੱਧੇ ਹੀ ਸਿਸਟਮ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਕੋਈ ਆਰਥਿਕ ਨਿਰਭਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸਦੇ ਕਾਰਨ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਿੱਚ ਰਿਸ਼ਤੇ ਅਸਲੀ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇਆਂ ਦੀ ਮਿਠਾਸ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਸੁੱਖਦਾਈ ਹੋਣਗੇ। ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਠਾਸ ਦਾ ਮਜ਼ਾ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਰਿਸ਼ਤਾ ਆਰਥਿਕ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਦੁਖਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਨੈਤਿਕ ਦੁਬਿਧਾ ਅਤੇ ਦਬਾਅ (ਟੈਨਸ਼ਨ) ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

71

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਦੀ ਵੀ ਦੁੱਖ, ਅਪਮਾਨ, ਹੀਣ ਭਾਵਨਾ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ।

ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦਬਾ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ । ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਹਰ ਇਕ ਰਿਸ਼ਤੇਆਂ ਦੀ ਮਿਠਾਸ ਦਾ ਮਜ਼ਾ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ । ਕੋਈ ਵੀ ਰਿਸ਼ਤਾ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਦੁਬਿਧਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ । ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਤਾਅਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ । ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਸਥਿਤੀ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ "ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਲਈ ਭੋਜਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਿਵੇਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਘਰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਖਰਚ ਕਿਥੋਂ ਕਰਾਂਗਾ । ਮੈਂ ਡਾਕਟਰੀ ਇਲਾਜ ਕਿਵੇਂ ਕਰਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ । ਜੇਕਰ ਮੇਰੀ ਨੌਕਰੀ ਚਲੀ ਗਈ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਕੀ ਬਣੇਗਾ । ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਪੈਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਮੱਸਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮਾਹਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ । ਇਹ ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮਰਿਧੀ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਵਾਲਾ ਜੀਵਨ ਦੇਵੇਗੀ ।

72

ਲੰਬੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਸੁੱਖੀ ਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਜੀਵਨ

ਇਸ ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਚਾਹੇ ਬੱਚੇ ਹੋਣ, ਅੱਲੜ ਹੋਣ, ਬਾਲਗ ਹੋਣ, ਬਜ਼ੁਰਗ ਹੋਣ, ਮਰਦ, ਔਰਤਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਿੰਗ ਦੇ ਲੋਕ, ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ ਦੇ, ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਭਰਿਆ ਜੀਵਨ ਜੀਣਗੇ। ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਦ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਗੇ। ਲੋਕ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਅਧੀਨਗੀ ਜਾਂ ਗੁਲਾਮੀ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਇਹ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਤੇ ਦੁੱਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਲਗਾਤਾਰ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਬੀਮਾਰ ਆਬਾਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਘੱਟ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇ ਵੀ ਹਲਕੇ ਰੋਗ ਹੋਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਤੁਰੰਤ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨਾਲ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਮਿਲੇਗੀ।

ਕ੍ਰਾਂਤੀ, ਬਦਲਾਅ, ਪਰਿਵਰਤਨ

ਸਹੀ ਸਮਝ ਨਾਲ ਬਣੀ ਹੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।
ਉਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੀ ਹੈ।

ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਨਕਾਮ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਹੁਣ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਬਦਲ ਕੇ ਵੀ ਦੇਖ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸੰਪੂਰਨ ਸਮਾਧਾਨ

ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਆਰਥਿਕ ਸਮਾਜਿਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਵਸਥਾ

ਇਸ ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੇ ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ
ਭਰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਮੁਤਾਬਕ ਸਿੱਖਿਆ, ਰੋਜ਼ਗਾਰ, ਸਿਹਤ,
ਸੁਰੱਖਿਆ, ਸੁੱਖ ਸਹੂਲਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ, ਪਰਿਵਾਰਕ, ਸਮਾਜਿਕ
ਉਹ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭੇਦ ਭਾਵ ਦੇ ਧਰਮ, ਜਾਤ, ਲਿੰਗ, ਖੇਤਰ,
ਉਮਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀਆਂ ਰਹਿਣ ਗਿਆਂ।

ਯੂਨੀਵਰਸਲ ਲਾਈਫ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ

www.universallifemangment.org

8437823513 ਉੱਕਾਰ ਸਿੰਘ

ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਵਾਲੀਆਂ ਸੁੱਖ ਸਮਰੱਥੀ ਵਾਲਾ ਸਾਰਾ ਜੀਵਨ ਸਾਹਿਬਾਂ ਲਈ

ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼

ਸੰਪੂਰਨ ਸਮਾਧਾਨ

ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਆਰਥਿਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਵਸਥਾ

ਯੂਨੀਵਰਸਲ ਲਾਈਫ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ

8437823513

ਉਂਕਾਰ ਸਿੰਘ

